

കുമ്മത്ത് കനിയുർ സാഹിത്യസമിച്ചായം
പ്രിതിയവാം നല്ല് 5.

അമൃതരശ്മി.

(രാമാനന്ദം)

കുമ്മത്ത്.

Printed at The Sri Narayana Printing Press, Tellicherry &
Published by K. K. Narayana Kurup, Tellicherry.

കൂട്ടമത്ത് കന്നിയുരു സാഹിത്യസംഘയം
പ്രിതിയവഷം നന്ദി 5.

അംഗ തരശ്ശീ

(മാംഗാഗം)

റഫക്ഷണഃ

കൂട്ടമത്ത് കന്നിയുരു കാത്തിക്കളുടെ

പ്രസാധകൾ

കെ. കെ. നാരായണക്കര്ണ്ണ

1940 ജൂലൈ

കോട്ടി 500

അനീനാരായണപണ്ഡി, തലങ്ങേരി.

വില 0—4—0

പ്രസ്താവന.

ഈ അക്കദാളുടീ മുന്നാംഭാഗത്തെ എൻ്റെ ഭിന്ന് ലഹസ്യങ്ങളിൽവച്ചു അപ്പുകയേറ്റഞ്ചുടി കേരിപ്പരസ്യം മാണം മഹാജനസമശ്ശം തൊനിപ്പോൾ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു നാൽ.

എക്കദേശം നാല്പതുവർഷത്തോളമായി തൊൻ സാഹിത്യലോകത്തിൽ സഖ്യവിച്ഛുവരികയാണ്. അബരിചിത്രമാരെ പരിചിതമാരാക്കിയും, മുരുജ്ഞികക്കുള്ള സമീപദ്ധതികളിലും, അഭിത്രം അഭിരൂപിപ്പോലും മിത്രങ്ങളാക്കിയും സജീവസവന്ദനാരാ ഈ ലഹിതലോകത്തിൽ അവബന്ധനിയമായ പരസ്യരശ്സത്താൽ സ്ഥാപിച്ചുതയവാൻ സാഹിത്യത്തിനു കുടക്കൽ ശക്തിയുണ്ടാണ് എൻ്റെ അനുഭിവാ. തെങ്ങാളിടെ ഈ സാഹിത്യസമിച്ചയവും, എൻ്റോ നിരന്തരമായ സാഹിത്യസവയാട ഫലങ്ങൾപോലെ വാഗീശപരിയും, മഹാലക്ഷ്മിയും സദാ ലാളിക്കന്ന മാനു സഹായകമാരിയതനാണ് സമപ്പിക്കപ്പെട്ടുന്നതു്. സ്നേഹം, കാല്യം, കമകളി, നാടകം, തൃജിൽ, ഗ്രന്ഥകലജിലും ഇങ്ങിനെ തെങ്ങാളിടെ പ്രസിദ്ധീകരണം സാഹിത്യത്തിന്റെ പല വിഭാഗങ്ങളിലും സഖ്യവിച്ഛുകഴിഞ്ഞു. ഇന്ത്യാ നിശ്ചിന്മുക്കന്ന ഒരു കാലാവധിയേരാളം അതു തടസ്സപാക്കാവാൻ മുമ്പാക്കി വേദഭരിയും ഉണ്ടോ. എന്നാൽ ഈന്നവരെ

പ്രസിദ്ധികരിക്കുന്ന പുസ്തകങ്ങൾ കേവലം നിശ്ചിയങ്ങളുണ്ടാണെങ്കിലും തൊന്ത്രത്തിൽ ദാഖലമായിട്ടുണ്ട്.

“താംസരഃഗ്രോത്തുമഹ്മി സദസദാവൃക്തിമേതവി! മഹർജ്ജഃസംഘക്ഷ്യത്തുവാഗ്മ വിശ്വലിഃശ്രാമികാവിവാ!!” എന്ന കാളിഭാസവാക്യമാണ് ഈയവസരം വാച്ചുപ്പെട്ട നാത്. മനസ്സിൽത്തിവായിക്കുന്ന സഹാദയനാർ ചുണ്ടി കാണിക്കുന്ന ദോഷങ്ങൾ അനന്തരാഹബ്ദില്ലോ തൈരം സപീകരിച്ചു താഴ്വാഷപരിഹാരത്തിനു ശ്രമിക്കുന്നതുമാണ് അച്ചടിപ്പിരക്കകളിൽ മറുമായി പല വൈകല്യങ്ങളിൽ കൂടാതെ കഴിപ്പാൻ തൈരം ഇനിയും മനസ്സിൽത്തി കൊള്ളിംബു.

അമൃതരസ്ത്രി നെം റണ്ട് മൂന്ന് ഡാഗ്ഗങ്ങളുപുറിയും എന്തിക്കു പ്രസ്താവിക്കേണ്ടതുണ്ട്. എന്നെന്നു ചെറുപ്പാം. മുതൽ ഇത് പ്രായംവരെ ഏറ്റവും സാധിത്തുവില്ല അഭ്യസിക്കവേണ്ട പല രാസികകളിൽ, പത്രങ്ങളിൽ സ്ഥലമനവബിച്ചു തന്നിരിക്കുന്നു. സുജനവിശ്വാദിനി, സമുദ്രാശ്വിക, കവനകെടുത്തി, വിശ്രദ്ധേയം, മലയാളരാജ്യം, പ്രബുലുകേ റിലം, അരഞ്ഞേണാദായം, ഭാഷാപോഷിണി, വിവേകവാണി, കവനമഞ്ചരി, കേരളചാര്യിക, മാത്രാദി വിശ്രേഷണത്തിലും, ആച്ചുപ്പിള്ളികൾ, സാധിത്തുപരിഷ്ഠരത്തുമാസികങ്ങൾ, കേരളത്തി, സരസവി മുതലായ പ്രസിദ്ധ മാസികകളിലും, പത്രങ്ങളിലും പ്രസിദ്ധികരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന വണ്ണത്തികളിടുന്ന സമാധാരങ്ങളാണ് അമൃതരസ്ത്രിയുടെ ഓ

രോ ഭാഗങ്ങളായി പ്രസിദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ടുന്നവ്. അതു വക്ക്
പത്രങ്ങളുടൊള്ളം, പത്രപ്രവർത്തകമാരോടും അബൈക്കതവമായ
നടപിണ്ഡാണ് എന്നിക്കുള്ളത്.

സാഹിത്യസമുച്ചയത്തിന്റെ പ്രസിദ്ധീകരണവും,
പ്രവരണവും ചെയ്യുന്നതു് എൻ്റെ അന്നജീവൻ നാരാധാരണ
ക്ഷേപ്പാണ്. മാനു സഹൃദയമാരോട് എൻ്റെ അന്നജീവൻ
ചെയ്യുന്ന അപേക്ഷയെല്ലാം എൻ്റെ സ്വന്തം അപേക്ഷ
യാശനന്ന തോൻ അവരെ ധരിപ്പിച്ചുകൊള്ളി നാ.

വള്ളു മഹാശയമാരെ! നാല്പത്കാല്പുത്രതാളിമായി
ഡാതവികാരംനിമിത്തമുണ്ടായ എൻ്റെ വലക്കയുടെ അം
സ്പാധിന്ത, സാഹിത്യത്രഞ്ഞാത്തിൽ എന്ന വളരെ
പരാധിനന്നക്കിടിമിക്കനും. അതുകൊണ്ട് ലേവനവിഷ
യത്തിൽ എന്ന സഹായിക്കന്ന പ്രമാജനങ്ങളുല്ലോം
എൻ്റെ വലക്കേക്കപ്പും തന്നെയാണ്.

തങ്ങളിടെ സാഹിത്യസമുച്ചയത്തിൽ എത്തിച്ചേ
ണ്ണേന്ന പ്രാചീനങ്ങളും, എൻ്റെ വക്കയായി നവീന
ങ്ങളുമായ കവിതകൾ ഇന്ത്യയും ട്രിഡികം ഉണ്ട്. അവ
യെല്ലാം അന്നറുഹിബുല്ലും സമയം അയച്ചുതന്നു മാനു
സഹൃദയമായെടു നാമം അതായും പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങളിൽ
പ്രത്യേകം എടുത്തുപറത്തു നടപിണ്ഡ പ്രഭർപ്പിക്കുന്നതു
മാക്കുന്നു.

പ്രസിദ്ധീകരിച്ചുകഴിഞ്ഞ “ ഗ്രീരാമത്രഷ്ടഗീത ”
‘പ്രഖ്യാപകേരള ’ തത്തിൽനിന്നും ഗ്രീ ശ്രേഖണാനങ്ങസ്പാമിക

ഇംഗ് റേവരിച്ച തൈപ്പക്കയച്ചുതന്നു. അതിനു ശ്രീ. സ്പാമിക്കോട്ട് കെൽപ്പുർമ്മായ നദി തൈപ്പംക്കണ്ണ “കീതിന്ത്രിഭ്രാഹ്മിത്വം” മന്ത്രിലുവാളകാവും നൃസൗമ്യ ദായി മരംതുകിടക്കകയായിരുന്നു. അതിനു തേടിപ്പിടിച്ച പ്രസിദ്ധീകരണഃയാന്ത്രമാക്കിത്തിരുത്തു എൻ്റെ അ നജിന് കയണാക്കരക്ഷിപ്പുണ്ട്. ആ ത്രിക്ക ഭാതാറിഞ്ചൻ റവേഷണസിലങ്ങളായി ഇന്തി രണ്ട് ഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ പ്രസിദ്ധീകരിക്കണമെന്നും

പല പത്രങ്ങളായും, മാസികകളായും, അസംവും പുസ്തകങ്ങളായും അന്നേന്ന വളർന്നവയെന്ന കേരളഭാഷാദേവിയുടെ ഇപ്പ യെത്രയുനോല്ലാസകാലത്തു തൈപ്പഭടക ഇപ്പ എളിയ പ്രസ്ഥാനത്തിനു ഒരു ശ്രദ്ധാവാദംവാദിക്കിലും അനന്തരമിച്ചുകൊണ്ട് അതു ഭാഷാദേവിയെതന്നു തൈപ്പം രേഖണംപ്രാപിക്കുന്നു.

ഇന്തി പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്ന പുസ്തകം തൊന്ത്രേതിയ ‘ശ്രീ മുകാബീകാവുരാണം’ രണ്ടാംപതിപ്പായിരിക്കും.

എന്ന്,

കുട്ടിമത്ത്.

Extract from *The Cochin Argus*

(The oldest English Weekly News paper published
in Southern India)

Dated 22nd June 1940.

MALAYALAM

AMRITARASMI

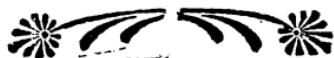
PART II

In this book we have a collection of poems some of which have already appeared in the Press. The verses are in different metres and the author has given sufficient evidence of his skill in poetic composition. They also cover a wide range of subjects. The Poet is not lacking in imagination and he adopts a fascinating style. The verses under the caption "Morning Flower" are exquisite and reveal the Poet's appreciation of natural beauty.

വിഷയങ്ങൾ

പ്രാരംഭ ഭാഗം

1. പ്ലോബൻ	1
2. കൈചെയ്യുത്ത്	12
3. അത്മീയമോമം	15
4. യശോദയുടെ ചുത്തവിരഹം	19
5. കേരളവിലാസം	27
6. നറ്റേൻറു മുഖപരീക്ഷ	28
7. കാളിഭാസൻ	34
8. മാടായിക്കന്ന്	41

അംഗതരശ്വി

മുന്നാം ഭാഗം.

പ്രാദീപം.

കേക്ക.

“സത്യമേ! സത്യം ദൈവം! സത്യമേ! സത്യം വിജയി! നിത്യനാഭേഹം പ്രമുഖാഖാശിതനിൽവാഴ്വു. ശാന്തിയാംതിരത്തല്ലിക്കണ്ണുതവിട്ട് തീരപ്രാന്തദേശത്തകളിപ്പിക്കമാ വെവക്കണ്ണമേ-സ്വന്തത്തും, സ്വരാജ്യവമാസമലഭിപ്പാനന്ത്രാതാക്കളേ! നാം നിത്യസമംചേയ്യേതിന്തു. അത്യസ്തിനാഹായതെത്തച്ചുയുന്ന വധ്യർബിയാ-മായയമേതാനിനമിപ്പോരിൽസമലക്ഷ്യം. തീവശഖാനേനന്നെന്റെ രാജ്യത്തെക്കളിൽമാറ്റം കേവലമഹിംസയാമായുധമല്ലോതീപ്പ്. അനൃഞ്ഞെന്റെ ചവിട്ടടയാളവു, മനുഷ്യന്നന്തരകും-ധന്യമാംകൗൺസിലേവുമേതാങ്ങമാറിയ്ക്കാണ്ടു; അന്തര്യൂക്കാവലിപ്പുമേ!, അന്തര്യൂക്കാജാഹ്മമു! അന്തിജവക്ഷിപ്പുതിന്നുകരഞ്ഞതും, പശിമയും. നമ്മുടെമാത്രത്തിൽ പകന്തിക്കൊടംകിലോ, ന-സ്വാഭാവിക്കുവായുംതാനും കല്ലേരിക്കുകിലും.

തീവശഖാനേന്നും=തീമഹാവിജയി.

മത്സരം, മദം, ഡംഭ, മമഷ്ടിത്രാശിയാം—

അംഗസനംപ്രതിപക്ഷം പ്രയോഗിപ്പുവയെല്ലാം;

വസ്തുമാർത്തടങ്കണ ചുറ്റപ്പുട്ടാവന്തെപ്പുാലി—

സ്ഥാത്മരത്തിക്കയ്ക്കാം തട്ടിയും, തൈപ്പിച്ചും,

ക്ഷാന്തിയാഹേട്ടുടക്കഞ്ചുംക്കയശക്കതി

നാംകിരിച്ചടിക്കണമാപ്രതിഭാഗത്തെക്കായ്.

പേരാദപ്പെയ്യുതിങ്ങിക്കലജ്ഞിച്ചാട്ടം നബി—

സ്ന്യാമജ്ഞാദക്കയക്കിലും സമുദ്രംകലജ്ഞാദമോ?

“സർ്വത്ര സദ്യാദരംഗുമത്തെക്കാണുനാവ-

ക്ഷംഗ്രിയിൽ ശത്രുപക്ഷമില്ല”നാഗ്രഡത്തും;

വരസ്യമാക്കിത്രീത്താ, വൈദികം, പാരതികം

വരമാം സ്ത്രാതരു തിനാംക്കാക്കിപ്പുവകാശം!

ഇംഗ്രേസ്സുമക്കാഴ്ചപ്പുണ്ടാതെ ഭ്രതജ്ഞാലിൽ
ശാശ്വതമായുമരാറാനംകാണ്ണില താനെങ്ങുമോ!

ഭൗതികവികാംജാളിാണ്സുമമസ്താനാദം

വേദനയെന്നിലവനയ്ക്കവാനരക്കതാദം.

എവമേ സത്യപ്രേമവിഗ്രഹൻശ്രീമുക്കദം

ജീവകാഞ്ചന്നുത്തിതനിത്തി താൻകാണ്ടത്തും:

ആക്കയാലധിംസദാമായുധംകൈക്കണാണ്ടി—

പ്പോകനാമധമ്മതെയെതിത്രജയപ്പാനായ്.”

പ്രസ്താവനേവം തന്നെ ചങ്ങാതിമാരോടൊപ്പം

ആദ്ധ്യാത്മപ്പുത്തം താതശാസനവലംഖിക്കവാൻ.

രൈഞ്ഞിപ്പുറപ്പട്ടാൻ തരംഗമാലാക്കാണ്ട്
സമസ്പാനഗ്രിശ്രേഖംതകപ്പ്‌വനന്നവണ്ണം.

കാകളി

“പ്രേമം “ഹിരണ്യ”തിൽവേണമക്കാവേന—
നാമം “ഹിരണ്യം” “ഹിരണ്യ”മെന്നിങ്ങിനെ
ആചാരത്വംചെയ്യുതനെന്നേട്ടവാ—
നാമഞ്ചനംചെയ്യു ജീവരക്ഷാജൈ.
സുനജ്ജൈ പോയ്ചവിട്ടിച്ചുതച്ചോ!
തേനീച്ചേടിവെക്കുന്ന തേൻകുടകൾ,
കാമജ്ഞംസാധിക്കുന്ന മരിപ്പോളിവും
ക്ഷേമമതിയചരംമരറ്റു ഭ്രമിയിൽ?
സ്പാത്മം കരസ്ഥമാക്കിടാനതകന
സുരജ്ജൈരും നടപ്പിൽവരുത്തുന്നു.
കൊറിറിന്റു മാസകരിച്ചചിയോത്തുതാൻ
പോറിവള്ളേത്തന്നമാടമാടക്കാജൈ.
പെട്ടെഷ്യവിത്രുമല്ലേഷിതരായ
പുത്രക്കേസരികൾക്കുസാല്പ്പജ്ജൈരായ്
മപ്പാരിലുമില്ല, മാത്രാണ്യംവെന്നു
നയപാദമഹാത്തിലെല്ലുമടിമകൾ.
സ്വഹത്മാകിയശക്തിയേക്കാംപരം
അഹൃകതഹീശ്രൂരശക്തിയുണ്ടന്നതും

സമസ്പാനം=ഖമുദം. ശാന്തിശ്രേഖം=തീക്കന്ന്. ഹിരണ്യം=സപ്പണ്ണം.
ആമരുണ്ണം ചെയ്യു=ഉച്ചരിക്കുക.

സത്യമാണക്കി, ലപ്പേരാലവിത്തുപോയ്
 ക്കണ്ണിപ്പിളർത്തണം പേരാൽമരണ്ണിനെ.
 ചാഞ്ചുവും, ചാപവുമെന്നീക്കണക്കാക്കി
 വിന്റുംനക്കവുമോഹരിവെച്ചുഹോ!
 ക്കണ്ണിൽപ്പെടാതുരൈളാരിശ്രദ്ധക്കതിഭയ
 നെന്നീക്കഴിക്കുന്ന മുഖംജനങ്ങൾക്കു
 നുമാവണ്ണേജ്ഞാക്കി നാം നമ്മുടെ
 ഭ്രാഹിനായ് വേണ്ടയതാംതുടങ്ങുണ്ട്.
 നമ്മുടെഡാനുസന്ധാരിക്കാതുവന്നങ്ങളുംനാ
 കുന്നംനൂക്കിണിമറലോകജീവിതം.
 അകാശമാർഗ്ഗത്തിൽ റക്ഷതന്ത്രപമാം
 ലോകമല്ലാമെന്നുറ ചൊല്ലടിക്കീഴിലുണ്ട്.
 സാഗരമെന്നുകുറയും ഭോഗപദാത്മംങ്ങൾ-
 ഇംഗ്ലീഷ്യിലും നമക്കയീനങ്ങളും.
 നമേജയിക്കുന്നാരിശ്രദ്ധക്കതിതൻ-
 സമേളനംനമുക്കുങ്ങുമെല്ലാമുണ്ടുമെ!
 കാണാത്തവതല്ലാമസത്യംനോക്കിവാൻ
 താണിയില്ലാതെ ചിത്രങ്ങളുംല്ലമാം.
 പ്രത്യക്ഷമില്ലാ, തസത്യംപെഡവന്തിനെ
 നിത്യംജീക്കുന്ന ജീവപ്പവങ്ങൾക്കു
 പ്രത്യക്ഷസത്യം “ഹിന്ദുരേവ”മവ-

ആവി=അംഗിപ്പുലി.

ഹിന്ദുരേവ=സ്വർഗ്ഗ(യന്മാസന) പെഡവം (ഹിന്ദുക്കൾവുംവന്മാം)

കുക്കാത്താരഹ്യക്കാ യമാഖയംചേവക്കിലേ
ദ്രോതന്റൊരമോഴിത്തുനിൽക്കു, സുത-
പ്രേശവമാവഴിക്കണംടുഴക്കുമേ.”
ഈത്തനം താതൻവിരിഞ്ഞുകൾപുവും
സത്പരം പ്രസ്താവപുതുനം തജ്ജലിൽ;
ഭോഗംപ്രമാണമാക്കി കൂട്ടാ താതൻം;
ത്രാശംപ്രമാണമാക്കി ദിഃാ ചതുനം,
ഒന്നേങ്കിഞ്ഞുക്കുളിയുംനിൽക്കാതെ
സംഗ്രഹത്തിനായ് തുടന്നിതുവിസ്തൃതം!

അനന്ത

ചട്ടങ്ങിപ്പോക്കിഇജ്ഞാനക്കാഹത്തി—
ലിട്ടജ്ഞിപ്പോകന വിഷയഭോഗമേ!
ഇഗർക്കാധവുംകവിത്തുമുപ്പും
പ്രഗർജ്ജമായ്ക്കില്ലും മഹാത്മാഗാത്താടായ്,
കയറ്റുചാട്ടന ഭവത പരാങ്കു—
പ്രയറദ കാണിപ്പാനിതാണാവസ്ഥം.
മതിനൈരിക്കവാനമൺവഘായിയും,
ആത്മേചക്കവാൻ വചനവജ്ജിവും,
തന്നതേചക്കവാൻ പരായുധങ്ങളും
അനവധിക്കിപ്പേ നിന്നക്കയീനങ്ങൾ!!
ഇവകൊണ്ടും നിന്നെന്ന ഇയങ്കീനാദം

ആവലോകനത്താണ് മഴങ്ങിടാളീലേര്,
നന്നയന്നന്നല്ല, സമജീവികൾക്കൻ
ഖനമെഴുത്തിർത്തുവെച്ചതുടൻ
വലിത്തെ നന്നായിരുക്കിയുള്ളതിൽ
ഹലിതമായ് കൊട്ടാം വിജയമുള്ളോ!!
അധിസംശാലപ്രതമനങ്ങിയു മരി—
മരിമയാം പ്രേമലഹരിയിൽനീറും,
നന്നയന്ന നിജ മദ്ധുശാചിനായ്
ബലികൊട്ടപ്പാനായ് മതിന്റെ ഭാനവൻ.
വലിയ മാളികമുകളിൽനിന്നു മാ!
വലിയുതാഴീതെക്കരിത്തുചുത്തുനെ.
വലക്കിനിന്നുതെസമയം വീണാജി
ബലമെഴുന്നാരത്തന്നയവാത്സര്യം
ക്ഷമാമുന്നാത്തിയങ്ങളേന്നല്ലിച്ചാരാ—
ക്ഷമാദവി താഴലിയെച്ചതുചുത്തുനെ.
“ക്ഷമ”യെത്തളിയും പിടിച്ചേറ്റുത്തവൻ
സമാനത്തിൽ വലിച്ചുറിത്തു ചുത്തുനെ.
വിചുലമാകിന ഗണിതക്കണ്ഠം,
പിണ്ഡശാനതമാം സ്വന്നാവത്തെക്കണ്ഠം,
തരളവാത്സര്യംകലന്ന് സാഗരം
തരംഗമാലയാലെച്ചതുവത്സരം;
സഹസ്ര സക്കംകലവന്നാര് “സ്വർം—

സഹാ”കരത്തിൽ താഴെ സമൂപ്പണംചെയ്തു.
 സ്വകീയശാസനം ജലനിധിപോലും
 വക്കവക്കായുള്ളാൽ ഹിരൺ്മാനവൻ
 പക്ഷുവാല്പിയും ചുകയാക്കംവിധം
 മികച്ച രോഷാഗ്രിജപലിപ്പിച്ചു നന്നായ്;
 പതരി നിംഭംപതചുംരേഖയിൽ
 പതിപ്പിച്ചു നിജസൂത്രങ്ങൾപരം.
 മനിമന്ത്രംവെച്ചുവിയൽത്തിലരെത്തലും
 തണ്ടരുക്കാണായി ഹിമജലംപോലെ.
 തളച്ചവേനലിൽ തണ്ടപ്പിച്ചാകാരേ-
 സ്ഥലം ലസിപ്പിക്കും ശ്രദ്ധകന്ത്രപ്പാലെ;
 ആശാനമാ“ഞ്ഞുഹ്”പ്രവാഹത്തിൽ സ്ഥിത-
 പ്രസന്നാരായ് നീറ്റുകമാരംരേക്കണ്ണം
 തണ്ടത്തില്ലെന്നല്ല ഹിരൺ്മാരോഷാഗ്രി;
 ക്ഷണം വിണ്ണംവിണ്ണം ജപലിച്ചിത്തള്ളതം!
 വിഷ്ണുർ ഘൃതകരിത്തനയജീവിതം
 വിഷമംകുടാതേ വലിച്ചെടുക്കുവാൻ,
 വിളംബവമന്നിയേ വലന്നസ്ത്രാസനം
 വിളംബവരുചെയ്യു ഭജംഗരലോകത്തിൽ.
 വിഴ്ഞ്ഞിവത്സന പണികളുക്കിലും
 മൃഗതി രാഹ്നരാജത്തിൽപോലെ.

സമൂപ്പണഹാ=ഭൂമി. വാല്പി=സമുദ്രം. മനിമന്ത്രം=ഓഗിപിഡിയലില്ലു
 ആക്കന്ന മന്ത്രം. ഞ്ഞുഹപ്രവാഹം=ഒരുപ്പാരെയും (പ്രേമധാരയും)
 വിഴ്ഞ്ഞിവി=താമരം.

ഒഴുകിയ്യു പ്രമാഥത്തിൽ പീഡ്യം
വഴതിവനിതു മുള്ളിതാനൻ.

മണികാഖി

“മമനിശിത്യാസനം മണ്ഡത്തലയരാ-

മടയർ ഭരാക്കേയും മിത്ര്യാക്കനിടയാം,
ജലനിധി ‘ജയൻ’ ദുഷം ജാതവേദസ്സുവൻ
ചലമതി ‘പുകക്ക്’ വാൻമാത്രം പരിച്ചവൻ.

ഫണികളിങ്ങനാവുജ്ഞി അരോധണിക്കാരവ-

ക്ഷണവുമിറ പെത്രാശംകാണാനമില്ലോ!

“അഹൾ യിവരം നൃനമെൻ പത്തിപോലെ കടക്ക്-
ക്കഹാഭമഴിച്ചിട്ടു കേണംകിടക്കയാം.

പ്രതിബുദ്ധവസ്തുക്കളീഹിരണ്യാഞ്ചലയെ

തുതിയിത്തന്തരത്വാൻ കൊള്ളി അതുക്കായ് തുലോ.

സൂട്ടമിവയിൽ നുതനം ചെതനം കുട്ടവർന്ന്

സ്യടിതി സുതമ്പാതമീംശാൻ തന്നെ ചെയ്യുന്നോ.

കലുഷമതിഭാനവൻ ക്രൂഡയതാഭേദപ്പണം

കരതിപലതീവിധം കാലപ്രമോദിതന്.

കരളിലിവുകാട്ടമുള്ളതു നോട്ടിവിധം

കരകലിതവഡ്യ് ഗനായ് പ്രോഡിച്ചുനിശ്ചരം:-

‘ശം! സുത! മമാജ്ഞതയുള്ളം ഭവനം ചെയ്യവൻ

മുള്ളിതാനന്ന് = പുണ്ണിരിത്തുകന്ന മുഖത്തൊട്ടുകിയവൻ. നീരിൽഡാ സംഭാനിക്കുന്ന സ്ത്രീയും മാരായ റാസനം. ചലമതി = കപടബുദ്ധി. ക ടംകച്ചലം = കടലംകന്നതലട്ടി. (കടക്കപോലെ വിസ് തുക്കായ തലക്കിയെനം.) കരകലിതവഡ്യ് ഗനായ് = കാര്യിൽ വാരിയറിച്ചുകൊണ്ട്.

കൊടിയബലമെന്തു ചൊല്ലുന്നീകളും!'
 'ഇനക!തവരാസനം അതുകൂടിസാവഹം
 ഫനകരണന്നിശ്ചിയർക്കാണന്നതില്ലതാൻ'
 'ഉലക്കിതിനൊരിഗണായ' തൊനിന്നിരിക്കവേ
 വല!തനയ! മററാരാളിഗോരങ്ങവൻ?
 "ചുഴി,കൊതുവിവറിലും പുതമ്പിശേഖരിലും
 മുമിതനവിലഞ്ഞിലുംപാക്കിതീരുന്നു.
 വിശദമവിലതിലും വ്യാപിച്ചിരിക്കുന്നയാൽ
 വിത്തകരണാമയൻവിഴുവെൻഡൈവതം.
 ദിവനമിതിനേക്കനാംജിവനാംവിഴുവതാൻ
 ബലമിവനമങ്ങക്കുട്ടപ്പസിക്കാനുമോ!"
 'വശള! തവവിഴുസ്ത്രത്തിലുംനിള്ളിലോ
 വരണമിഹകാണുകിരുണ്ണവെട്ടുന്നതാൻ.'
 അഹ!ഹ! ദയനീയമാവത്സന്നർവാക്രൂഢാ
 മഹനസമമാഹിരണ്ണോക്കരിയോവാസ്തുവം?
 ഒക്കനകനിമ്മിതസ്തുദ്ധന്തിനുള്ളിൽ മ-
 റോദമഹിതശക്തിയോ കാഞ്ഞനമന്നിരെ!
 ശിവ!ശിവ! "മിരണ്ണുദ്ധൂ"ക്കമുഖ്യമായ
 നവമൊന്മഹാശക്തി ലോകത്തിനിയക്കയോ!
 പലവിച്ചലയന്ത്രവും, തന്ത്രവും മന്ത്രവും
 സൗലഭ്യമിഹകാണാത്രയൈക്കരിയുണ്ടാകമോ!
 അധികമുരചെയ്യുതെന്നക്ഷണം രാക്ഷസ-

സ്രമിതൻ=സ്രസിലുന്ന. ഹിരണ്ണുദ്ധൂ=സപ്താംകാശൂ. (ഹിരണ്ണുക്കാശി
 ചുവിന്നു ദിഷ്ടാംഗവചന എന്നം.)

ക്ഷयിപ്പതിയവൻകുല്യാവട്ടിയരൂപനാിനെ.
 ചലിതകരവാളമാസ്യംഡംപിളിക്ക്, നി-
 സ്വലമോരുമഹാരഹം കേരംക്കായിഭിഷണം.
 ജലതിയികലങ്ങീ, നടങ്ങീമഹീതലം,
 കലഗിരികലങ്ങീ, മഴങ്ങിയാമാറോലി
 “കിട്ടിയിറത്തേന്നാരിഞ്ഞുക്കവമന്തിതെ”
 നടനിളകിവിണുമഞ്ഞെത്തുംപത്രങ്ങവേ;
 ദേഹമൊരുജ്ഞരൂപവസ്തുംഞ്ഞതിനും വി-
 സ്വം!മമപതിച്ചു വർത്തിക്കട്ടപോലവവ.
 സടകളിടത്തിക്കുന്നസിംഹവക്രം, ക്ലി-
 പ്രടയണിനിരന്നശ്ശേരാനം വിറുഹാ;
 കനൽച്ചിത്രമല്ലുരുഹാംകണ്ണം ഒട്ടിച്ചും,
 മഹകടിലഭംപ്രഥമാധക്രമവക്രം,-
 തയിരത്യരണ്ണാഥമാവൻനാക്കിളിക്കിച്ചും,
 ബയറിതവരംമട്ട ഗഞ്ജനംകുട്ടിച്ചും,
 കതിച്ചാടത്തിരംമഹസ്യപാതതാറുസിംഹമൃദം-
 ക്കാതിരൈംപിടിച്ചിരാ ദൈത്യനുംനുംമാനനെ.

* * * *

വസുമതിപ്പവാനല്ലാം വെള്ളീടിക്കൈയ-

സടക്കം=ജ്ഞയക്കം. ക്ലിച്ചേഡ്=കെക്കിച്ചീട്. അതിഹംസാ=അഥവാശന. ദബാനല്ലാം=കാട്ടക്കി. (കാട്ടക്കി ഭ്രമിയെ വെള്ളീരാക്കുന്ന..പക്കിലുംഡാം ഡാസവാന്നി പ്രജ്ഞായിക്കുണ്ട്. എന്നാൽ ഈ ചുഡാക്കിപ്പാം ചാശ ചമരക്കാം, തുല്യമാണാല്ലോ.

ഖൂലയിബാധവാഗിയേ, താൻ പ്രദോഹിക്കിലോ;
സമരചന്തകാരമാം; അതിന്റെഹൈമോ!

സമരഭവിസന്നതം ശാന്തിലാം തുംഭം!!

വിയതിരവിമണ്ഡലം രക്താച്ചുരട്ടിയ-
ക്കരനിരച്ചുതക്കയോങ്-സാധാരണകാലമോ!

നവമന്മുതശ്ശികരംകണ്ഠസാധാനതൻ
ഹവിശമവിലിനനാങ്_ചല്ലുന്തെള്ളിഞ്ഞിതോ!
ചുനരചിന്ദനമും പുണ്ണ്ണരാഗാക്കരം-
ചതിയപ്പുലർകാലംപുണന്നിതോന്തൃതലം!!

ജയജയരവജ്ഞാഥം, ദേവവാസ്തുജ്ഞാഥം

സ്വരമിഹമുഴുങ്ഗനു മദ്ധാരയങ്ഗമേ!

ചതുരല്ലർമണംപുണ്ട പുതനാംമാരതൻ
ചുളിക്കുളംഹാംവിധാനപ്പുരുഷനു ചുറഞ്ഞേ!
മധുരമധു സംഭ്രമതു ഭംഗത്യകാരമായ
മലപ്പുഴപൊഴിക്കനു മദാരംഗാവികയ.

* * * *

“ഹരി!ഹരി!” ഹിരൺ്യദേഹാവൈത്തുംസ്നാത്
നരഹരി മഹാഗ്രാഹിയിൽ ശാന്തമായുംചേര്ന്നതേ!
ഹരിഹരിജപല്ലിയൻപ്രസ്ത്രാദനെ ദ്രും
നരഹരിപുണന്ന് തന്മാരത്തുവൈച്ചുമോ!

ഈ വുതത്തിൽ ത്രസ്സിംഗ്രഹം ഹിരൺ്യകൾിച്ചുവും തക്കിലുള്ള ഓഫാരസമ
രത്തെ സമത്തിച്ചിരിക്കുന്നു. പിന്നീട് സാക്കാത്തിൽ തുംഭാദക്ഷിംഹായ
ദയ ശാന്തിയാണ് ലഭിക്കുന്നത്. യുല്പത്തിലെ ജയാപജയമലങ്ങൾ കൂ
ചവജ്ഞാനത്തിലുള്ള വുംലുത്തിൽ അന്തിമിച്ചിരിക്കുന്നു. അതായത് ര
ക്കതം പുരണൈ കരനിര ചുതക്കനു വിയത്തിലെ സാധാരണ രവിമണ്ഡലം,
പോക്കംഞ്ചരതിലെ നാസിംഗ്രഹത്തെ ധന്വന്തിച്ചിക്കുന്നു.

പ്രസൂതസട, നൽച്ചല്ലാമാവൈക്കുകൾ,

പ്രസഭതരവാതസല്ലഹുമശ്ശാരൂഹിതളൾ,

ശമസ്വദമാമുവംചുംവനംചെയ്തിരാ

സുമധുരത്രചീസ്റ്റിതംതുകനാമംഗളം.

“പ്രിയസുത! ഭവാന്തന്നേറമാറിലിക്കേണ്ടിളാ-
മെന്മിതിനേക്കാളിൽ“പ്രേമക്കൗൺഡിം.”

—*—

2. കിരുഴ്ഫത്ത്

1. മഴുക്കുതാരീമുദ്രാവുത്തിവിട്ട് ക-
രുഴ്ഫതിലായ് പതമമില്ലപീണ്ടമെ!
പഴുതപത്രപരി കൊഴിഞ്ഞുവീഴ്ത്തേ
തെഴുക്കുയാം ശോശ്രതകാലപാദപം
2. മനജ്ജുനാംശാവിയിൽനിന്നവന്നടക്ക
മഴനാജ്ഞതമാംതപ്രസന്നാഭ്രാഡ്യപനാ
അനന്നേകമായ് വനനാഴകിക്കാളിപ്പുതാ-
ണന്നർവ്വസാരസ്പതനിര്യംഭവി.
3. സ്പ്രക്രമ്പുലിക്കാനുപമായ് ചിരാ-
ഭപത്രവും പത്രവുമാംനടപ്പുകൾ

തെളിഞ്ഞചല്ലൾ (പ്രസ്താവൻ) പൊഴിക്കുന്ന ആതനമായ അടുത്തിനി
കരം (സാന്നാക്കമ്പാസ്ത്രം) കണ്ണി; സായംതന്ന രവി (നാസിംഹാഞ്ചി)
ഒമ്പിലിനന്നായ്. (ഖേരന്നായ്), വീണ്ടും നിഃസ്ഥലം (യുഖ്യത്വി). രാഹ
രജജിതമായ് (പുഷ്ട്രപ്രമോദയമായ്) വുതിയുവുലർക്കാലം (ആമാകല
നായ ദഹബാൻ) ത്രിതലത്തെ (പ്രസ്താവന) പുജാന് ത്രപകാതിരഞ്ഞ
കരുപങ്കാരം. പ്രസൂതസടം=വിടന്നജയക്കുട്ടം ശ്രദ്ധിയവൻ.

പ്രധാനസക്തക്കുവാൻസർസ്പ്രതീ-
വിപദ്ധിമിട്ടിപ്പറവു മനീഷികരം.

4. അക്കമംഗലംസ്വസ്പ്രഹമാതവാണിച്ച
മുഖത്തിൽനിന്നും മുഖമാർക്ക് മായ്ക്കുന്നു;
സ്വവംസ്പ്രന്നുംകയറ്റുമനാപോത
പക്കിലേന്നുംരിയായ് വരുമ്പോൾ.
5. അസ്പം, സുദിർഘം, പദസംശയി, ബിന്ദും,
വിസർജ്ജമെന്നി സപരലിനാരിതികരം
മുഖത്തിൽനിന്നും മുഖമാർക്ക് മായ്ക്കുന്നു
പക്കിലേന്നുംരിയായ് വരുമ്പോൾ.
6. ഓത്തിരഹസ്യംമനിമാർവിയിച്ചതാ-
ണ്ണാതിനിങ്ങളുംനടപ്പുമനാര
പുതിയശ്വലഭാതവർധമന്നാസനു
നിതിനി ജൂതത്തിൽ പരിരക്ഷാവരുവാൻ.
7. പാഠ മുഖക്കാണ്ടുപക്കിത്തുക്കുവാൻ
നന്നാൽവളരും കുറഞ്ഞ കാലമെ
പരന്നനീഴിം പ്രനദ്യാലുതക്കാല-
ക്ഷരങ്ങളുംനോന്നാഴത്തിപ്പിംച്ചതാം.
8. ഇരുവൈഴ്വത്താണികളാംപദാജ്ഞാ-
കരിവന്നപ്പുത്രഗണത്തിൽവെച്ചുമോ!

-
1. നുറഞ്ഞപ്പുത്തി=അച്ചടിവേല. റാഡ്രേതകാലപാപപം=നാശമില്ല
തകരകാലപുക്കം. 2. തദ.....ല്പനാ=അവക്കുന്ന (മനസ്സുന്നുന്ന) നാവ
കന തളിക്കുമാർക്ക് മായ് അന.....സി=അ ശുഖി, മായ ഭാക്ഷപ്പുവാഹം
 3. സര.....ജവി=ഭാക്ഷാവിജ. 4. സപന.....യത്രം=ഗുമാന്തിം.

കരിന്പുപോവതുരസം പാഴിച്ചുകൊ-
ണ്ടിരവിമുനാംനടക്കാണ്ടിരതി.

9. കഴിവെഴുംഗുമും തിനാൽ വിരയ-
തത്ശിന്യു കുട്ടിപ്പുലമാന്നുലേവകർ
പഴക്കമശകളിലിരിപ്പു സാമിതി-
പ്പുഴം ചാരംസപാച്ചതരംജിച്ചവർ.
10. സുലേവമായാഗമമൊക്കെയും പക-
ന്നലേവയിൽ ഗുമമനന്നശാപ്പായ്,
സമലേസ്യമേഖാരത്തുമിയുർത്തമ-
സ്റ്റിലേക്കഴും ലിപിക്കയായ് വഹിക്കയാം.
11. കഹത്രച്ചവേബാലകളിലും സരസ്പതി-
ക്കന്ന ക്കമില്ലാത്തവിധാരരംഗമായ്,
ചുനഃ ചുനഃ സ്ഥാനമതിതാക്കമൊറിയാ-
മനസ്സു പ്രിനിക്കിക്കുലവാസ്സിലായ് സമിതി.
12. കരിമഷിമന്മാലവാത്തിവെള്ളി-
ത്തിങ്കുടലാം കടലാസ്സിച്ചസ്സുലായി
നിരമാടവിലസുനന്തുവലാടി-
ചീരമിഹവാണിമരാളിയായ് കളിച്ച.
13. ഏനാസ്സുചട്ടിമെച്ചമുള്ളതമമായ് നാനാ-
വിചിത്ര ഔളം-
യനാനാങ്ങിനേമേലിൽമേലിലഭിവുലിക്കായ്-
മതിൻ്റീടവേ; ॥

6. നിത്തി=പുചരിപ്പിച്ച. 9. സാമിതിപ്പുഴം=സംഹിതുമാകന പഴം. 10
സുലേവം=സ്റ്റാക്കിച്ചുക്കണ്ണം. അതുമം=വേദഭാഗ്നാഡി 11. അനക്കമില്ലാ-
ത=സമിരമായ. വിഹാരരംഗം=ആരത്തണ്ണ. 12. മരാളി=അരയന്നട്ടു.

നന്നപ്പുനാവരനാതപ്പനിയതം കരുക്കൾ;-

നെയ്‌വിളി -

കിന്നത്രേപരിഗ്രഹി, വൈലൂതവിളക്കേര
ജപലിച്ചിടിലം.

3. അരുതീയരോമം.

അന്തണ്ണണണായുള്ള ദശമസന്നാനത്തിൽ -

സന്തുഷ്ടാശചമഞ്ചിയ തോൽവിപരിയപാത്മൻ

സ്പന്നമുഖം അളപ്പും കൃതിനോവനാനോവായ

ചിന്തിപ്പു വിശ്വകർഷംനുമാം സ്രായമുഖിന്തം: —

“ഭാഗതികപ്രചയുണ്ടിൽ സ്ഥൂലപുക്കൂട്ടാഗാദി -

ഔതിഥംപ്രഭവരിപ്പാൻ ക്ഷേത്രനിജിപ്പുന്തനം.

എന്നിട്ടംവിപ്രാദ്ധകൾ തന്നുടെദേഹംപോലും

മനിലുംവിശ്വിലും, തൊൻകുംനാതതാനാരുത്തം!

അരുരാണ്ണസ്ഥിലുദ്ദേശവത്തുക്കവന്നത-

നാരാജത്തു കണ്ണിലുത്താനെന്നൊരുക്കിമായം!

പുണ്യ ചാപജാംമുലം സുക്കൂദരിയാംജീവൻ

വിശ്വി, മാന്ത്രകവും പൂക്കന്തുമാന്ത്രമാന്തം.

സ്പൺവുമതിൽചേന്ന് കിട്ടവുംപോലുംപ്ലോ

ചുണ്യവുമതിൽചേന്ന് പാപവുജ്ജരുക്കളിൽ.

സപ്രീം മണഡി തങ്ങൾ താൻ വിശ്വകരി പ്ലാൻ, വെള്ള
മല്ലോകളായ് തീർന്നിട്ട് മിച്ചേവേനരക്കും.
നരകസപ്രദാ ജൈഹീ ഫിടക്കവാൻമി—
നാരനാണ്ടയികാരമാത്രമിയസപ്രാതരുപ്പാൽ.
മല്ലി സ്റ്റീൻ റസം സ്കൂളിക്കംപോലെ, മുത-
ഷണ്യമില്ലുക്കാണ്യ തീർന്ന സംസ്കാരം സപ്രദാ ലോകി—
ആയതിനാധിക്ഷൂനാനദേവനേന മുനി ക്രൂൺ
ക്രൂയാരക്കുമിക്കുന്നം സപ്രാദിസന്ധി മുനി
സുഖമും വകാർ കുളാക്കുന്നാധിക്കുന്നം.
മഞ്ചുഞ്ചുന്ന യധി ഞ്ചിരണ്ടനുനു പിതാ, വെനി—
ക്കി അനുനംത്രവികലും ഭ്രാവിലുനമാരേവിയം.
എന്നിട്ടുമനേഹലി വിലുഖാലവൻ കാനി—
ക്കിനുമസ്തക്കും ദേഹം കാണുവാൻ കഴിഞ്ഞില.
മാനം ഷദ്ദേവലോകാദികർണ്ണക്കുറഞ്ഞേ—
താനുശണം കുംഭക്കി, ലതു സ്ത്രീ നമഹ്യക്കുമാത്രം.
അഹൃകതവഹാത്യർത്ഥിനു തത്പരനിന്നും ചെയ്യാൻ
ബിലുത്തമിളിവക്കു മസാലും മനുകുമാരിയും.
“അഹൃകതമചിന്ത” മെന്ന ക്ഷേരക്കുത്തായ്ക്കി—
നാവും പറഞ്ഞിതു ഭഗവാൻ ഇന്നാൽ നന്നാൻ.
ആകയാലായിരിക്കാം വിലുപ്പരോദനം കെട്ട്.
മുകനായി തന്നതഭേദവകീസുകൾ താം.
നൗത്രം നാശതാ, സന്ധ്യാസന്താപാഗ്രിക്കാ—

സപ്രീം മണഡി തങ്ങൾ = സപ്രീം കെകാണം ലവക്കാരിക്കുപ്പുക്കുവ. മുതക
ണ്യം = മുതക്കുവരം. അധിക്ഷൂനാനദേവൻ = അശ്വുക്കുൻ.

അന്നരശരീവും റവിസ്സായപ്പുക്കിക്കുണ്ട്.

വിലുംവാവാൻറേഡേ മെങ്ങുപോയ്വദ്ദിച്ചിത്തോ
തയ്ക്കപ്പേരേതെക്കാണനാതമനാവുംസ്വന്നം.

കത്തിയുജ്ജപലിക്കുന്നു മൽക്കമുഖത്തൻ.

മല്ലുഞ്ഞിൽക്കാളിത്തിങ്കോരൻതുാഗചണ്യാനലൻ.

ജപലിക്കഹവിർള്ളക്കൈ! ജപലിക്ക സമ്പ്രഭക്കൈ!

ജപലിക്കനാനപ്പുംപ്രാരിപ്പേരിലേമസ്ത്രിസ്സാൽ നീ.

അവണ്യജ്ഞാതിഞ്ഞേ! നീതനനാരിസ്താണ്യിവ, മെൻ
സവാ, ഷേണ്ടിഗ്രജയത്തിലേതിലുംവുംരാഗാമി.

‘രനില്യംപിങ്ങാക്കമിസ്സാത്താരിഡാസ്സി,നാ-
ണി’അസുന്നവിൽക്കമയഴതിവിരമിപ്പു.

ശ്രൂത്തേൻറിരസ്സിലും താഡിച്ചുമരണശൻറ
സമ്പ്രംസഹത്പാക്കണ്ടവില്ലു, മീവിസ്സാളിയും,
സമ്പ്രംസംഹാരമുതേൻ! നിന്നാഡേക്കിതാനിത്യ-
നിർവ്വതിസ്സവാനേടാൻ വീഴുനിതിഭിന്നരായ്.’

“നില്ലേ! നില്ലേ!” ദയനാദപ്പുംജാങ്കാഡിഗണീംഥായ്
ദിക്കകൾമുഴുക്കുന്ന ശബ്ദമാനാശനിം.

തീക്കനയ്ക്കൊക്കുന്ന എൽക്കാരനാദവത്തും-
ഒക്കുട്ടിയഴുംബും മാരാബിക്കൊണ്ടിവേ,
നിജുംനിംധുമമായ് കത്തുനതീജ്ജപാലകൾ
പെട്ടനാനിറംമാറി നീലംഗ്രൂരുളികളായ്.

തുക്കചവിനനായ് തിയിൽചാട്ടനാഫയ്ക്കുനന
ഹസ്തതിൽപിടിച്ചാരോ പിന്നോക്കാതള്ളു നാനിതാ!

1. “അനുരക്കതായുമ ചിങ്ങനുായം” (ഭ: നീ: അ: 2, ഫ്രോ: 25) സമ്പ്രംസഹ
ചപാ=എല്ലാം പൊരുഷനുംവനന്ന നില.നിതുനിർമ്മതിസ്സവം=മെരു

കരിക്കൽ പിറകെട്ടിത്തുന്നതിൽ ചാട്ടംപോത്
വരു ശ്രീ പാത്മൻ താ മരിംതുനോക്കീടേ,
പുഞ്ചിരിതു കിയും കൊണ്ടരിക്കേകാണായ് കടാ-
ക്കിംവും കൊണ്ടരല്ലോ സ്രൂമഷ്ടിമൊത്തുപം.
എന്തിതന്നുടന്നപാത്മ തത്ത്വത്തുണ്ടുണ്ടു
സത്രാണാനീനായ് വനാ തുപംകുണ്ടാമ്പിക്കണ്ണായ് : -
യാമിനിതമസ്തുന ചാദ്രഗണ്യവാപോലെൻ -
വ്യാമോഹമകരബീ തുപമേതരുജ്ജപലം!
മഴവിശ്വാളിപ്പീലിപ്പുണ്ടി, തുപാമുത-
മഴപെരുന്നമുഖപ്രസന്നപ്പിതം മുവം,
അംജനനിരംകൊണ്ട കണൻകുള്ളിക്കാതന,
മഞ്ഞളപീതാംബര മഭയപ്പംശാനം.
മരറാനമല്ലിത്രുപം പണ്ണുതനായനിനെന്ന-
തെററില്ലാരണായല്ലാം നീകിയചിത്സപത്രാം.
“ക്ഷമിക്കണ്ണവാനെ! ക്ഷമിക്കണ്ണഗത്തുരോ!
ക്ഷമിക്കപ്പെയ്തുനഞ്ചു സർവ്വപരാധാരങ്ങളും.”
സൗലുസനന്നത്രേവനകരം ചെയ്തിരു; “പാരി-
ലപ്പയുണ്ടിത്രാം കരമില്ലേടോ! പാത്മ!
വിലുനോടനംചെയ്യു ശൈത്രംനിനക്കിപ്പും
ക്ഷിപ്രസാദ്യംബാണനിത്രാം കയ്യടിക്കണ്ണാം.”
“അവ്യക്തമചിന്തു” മാണ്ണനാം തൊന്തചാനതത്പം

അഭിന്നം യായ് = ദേഖാജിച്ചു. നീലാസ്ത്രരണ്ടികളായ് = ഇത്രുനിലരത്നതിനേൻ
കാന്തികലന്നവയായ്. (സന്നിഹിതനായ ഭദ്രവാഞ്ചു നീലക്കാന്തിയുടെ
പ്രതിഭിംബം കൊണ്ടന് സംരം.) അപ്പയുണ്ടും = എതിരികാൻ കഴിയാ
ന്നതു. ക്ഷിപ്രസാദ്യം = സംഡിപ്പാനെഴുപ്പം.

സൗഖ്യത്തിനാൽ നിതഹരിലാക്കാം.
വശ! നീയാണിച്ചുജോരവുക്കത്തിലുംവുക്കാം
മത്സകാര്യത്തിലീംനാൽ കാണിച്ചുതരാംവരു!”
നാരാധാരാംപ്രഭാവം നന്ദനപ്രഖ്യത്തിൽ-
സാമസ്യാംശമാംതണ്ട്രവൈക്കേം ദർശിച്ചിച്ചു.

4. യാദോദയരട പുത്രവിരഹം.

ഹരിതൻവിമഹാത്മിന്റാൽപരം
പൊരിയുംഗോകലാക്കിലുംവാഗമാൽ
എറിവേനലിൽനീർപ്പെംഞ്ചക്കമ-
ക്കരിമേല്ലക്കളിൽക്കുളിച്ചു.

ങ്ങമാതിരിന്നുഗോപന-
ഒളിയുംമാറിക്കരളിന്നകംസ്തും,
പുത്രങ്ങാത്മമനായസ്ത്രവിന്
തിരുമെല്ലുകാട്ടിനടന്നിരുല്ലവൻ.

വിവിധാത്മിന്റെയഴുംയഴശാദത്തിൽ
സവിധംചെന്നമാത്രക്കുമാം,
രവിവിട്ടവിയരുന്നുലിക്കും-
പ്രവിഷായുകണ്ടിരുളാണ്ടുപായുക്കുന്നം.

വള്ളാനിജപുത്ര ചിന്തയാൽ
തരുത്തനാക്കരളിന്നുംയാത്രം

വിളനീടിലുമാജിവെന്തുവിൽ
സൗംഖ്യത്രം പുലം ആകണ്ടുതെ.

5. തൊഴുകയോടുന്നുവിൽനി-
സൗംഖ്യാധാരവന്മാരുന്നു;
തഴക്കിമിച്ചിയാൽ ദാരിദ്ര്യം-
തെളുംനീറുന്നതിന്ത്രംപ്രശ്നപ്പറി.
6. കവിയുംകരണാദ്ദേശകമ-
ക്രമവിജ്ഞാനിക്രമത്വപ്പീഠംവിധം;
അവിരാമമാഴക്കിനേതുനീർ
വിവിധംതന്നതിമിക്കാരവുമായ്.
7. വിവരംവുസന്നതിലാക്കു-
ം വലംബന്നുവൃഥാക്കിയൈക്കിലും;
അവധാനതക്കിട്ടുവാനതി-
നവസാനംവരെയുംപ്രശ്നാസന.
8. ഇത്വക്ഷേമമഴന്നുസ്ഥിതി-
പ്രൂഢമാറംബതകണ്ണിന്ത്യുടൻ,
ങ്ങതോഴിച്ചത്രത്രപീറമാ-
നാതളീമാധ്യവുതനായ്‌സ്വയം.
9. അമേവീരപ്പുംനാന്നവഗരം-
സ്രൂമകേശാലസ പാണിക്കുപ്പുവെ,
വുമതിപ്പുതിനാസനസമനായ്
കമനീയംനിതപിച്ചുമുലവൻ.

6. അവിരാമം=ഫടവിടാതെ. 6. സൗംഖ്യിക്കഷ=ഖസ്യുങ്കന്നം. അവധാ-
ന=ശാന്തി ഏന്ന് ഭാവം. 9. അസ്രൂമാകശാലസ=തലമുടിയഴിഞ്ഞ്, പ-
വശയാദിട്ടിളിവാം. കമനീയം=പറയാനജീത് (സദേശമെന്നതാം...)

10. നിജമെന്തലേക്കിഷ്ട്ടുയായ്
പ്രജസീമന്തികിചൊല്ലിയിങ്ങിനേനു:-
പ്രജയാംമമത്തുള്ളുനും യഥ-
പ്രജകർക്കുംസുവമല്ലേയോ സദേവ!
11. വിലസീമമക്കണ്ണ്, നണ്ണനാം-
ബലാനന്നാംങ്ങിനെരണ്ടുക്കണ്ണുകൾ
അലനാംതവരണ്ടുമേകമാ-
ണലകിൽസൈരവ്യമെന്നിക്കുന്നതുകവാൻ.
12. വിധുരാഖുകണക്കുഗോകലം
വിധുരത്പാധിയിൽവിട്ടുള്ളുനാൽ
മധുരാഖുരിലബ്യുഭാദ്യായ്
മധുരാനന്ദമിയന്നതില്ലേയോ?
13. ഹ! ഹ! ചെററമുത്തുക്കുചെട്ടു-
സ്റ്റുഹമാം ചുത്തിയേശവഹാഡിയെ;
നിഹനിച്ചുമുത്തങ്ങംഡേവകി
കമിച്ചുള്ളുന്തൊഴിയന്നതില്ലേയോ?
14. മധുരം ഹരിതനാിതാദ്യമി-
ഞഡ്യുഹാതനന്തരക്കയ്യുതനെന്നയാം.
മധുബേവരിയതൊന്നമാറിയാ-
വധുമാർമെന്തലിയിൽനന്നകിമെച്ചുമായ്.
15. ഒന്നനാളിമെന്നിക്കൊരാധിയെ-
നന്തമക്കുത്തുതരില്ലേയെന്നതോൻ.
-
13. ചുത്തിയേശവഹാഡി=ചുത്തിയിരഹാഡി. 15. ദിജ്ജംഡാക്ഷം=നിംബാദ്യം.

നിരപിച്ചുവിക്കേ; വന്നാലീ-
യിരളിൽപ്പട്ടതില്ലോഹമേ.

16. വെറുപ്പിരത്തുകമാനവര
കർവ്വണ്ണാത്തകനതക്കന്താം,
നൃമാധുരിചേന്ന് വാണിയും-
വെരമിസപ്പള്ളപ്പലങ്ങളായിരു.
17. അഭിരാമവപ്പുംവെരുക-
നാഭിപ്പേക്കങ്ങംപറിച്ചുശരംകരം;
അഭിലാഷയെന്നുമാവഹി-
ചുഭിയാചിച്ചുവരനിതിപ്പും.
18. തിരക്കന്തളിബലംമെന്തലിയിൽ
തിരക്കാനായ് മനിപിഞ്ചേസ്വനയം,
ഉരുമോദമോട്ടാത്തുമാരം
മരവുന്നുചുലർക്കാലമഹ്യും.
19. “തളകിക്കിണി, തുച്ഛരങ്ങൾ, ചൊന്ത-
വള്ളുവാംമനിത്രിപ്പേണാവലി,
ഇള്ളാംഹരിമേനിപ്പുക്കിടാ-
ഞ്ഞിളപററിച്ചിതറിക്കിട ക്ഷയാം”.
20. ജപലന്തള്വിപോലെഴനന്തി-
മന്ത്രമന്ത്രത്തുകിലെത്തു യോ സവേ!
നിലകെട്ടകിടപ്പുഹാ! വുമാ
ബലരാമാനജമേനിയോത്തിരു.

21. പുലർക്കാലമുണ്ട് ഹാ! തയിൽ-
ക്കലംഗാതാൻ കടയുവും ശിരപ്പും;
ചലനക്കരശവളിമാതിയെന്നുതൻ
മുഖയുണ്ട് വരുമെന്നതോക്കും.
22. മരഞ്ഞിരവമെന്തി തെൻകിടാ-
വരുളീച്ചംമൊഴിതാൻ രസായനം,
ഇരുളീഷലക്കരുതട്ടിടാ-
പ്ലൂംക്കളീമട്ടാങ്ങവാക്കേക്കും കുമോ?
23. പുളക്കോൽക്കരമകാരിഗീതമി-
അഭിവാക്കിടിനവേണ്ണനാളി ഹാ!
ഇളക്കാതെകിട്ടപ്പുമുണ്ടി-
എഞ്ചിവ ക്രതാംബുജച്ചംവനേ നുയാൽ.
24. ഇഹംനാക്കകി! ചെപകിടാങ്ങരിസ-
സ് പുഹ, മംബാരവമോതിഗോക്കൈ;
സഹസാവടിയുന്ന, പാദത്തുമൽ
റുഹമെഞ്ചംതിരയുന്നക്കുന്നവന.
25. ചെവിചൊക്കിവരുന്നവപെക്കളി-
അഭിവിടേനമുടകവാക്കേക്കുകുവാൻ;
അവിശക്തമവക്ഷിപ്പത്രുമെ
സവിശ്രേഷംധരിഗാമയെപ്പും.
26. തരവല്ലികളോമലുണ്ടിതന്ന്-
തിരുമെയ് തൊട്ടതലോട്ടവാൻസഭാ,

23. പുളക്കോൽക്കരി - ദോമാബേദ്യംനാക്കുന്നത്. മുണ്ടി.....യാൽ=
തുണ്ടിന്റെ മനോഹരമായ ഭവപതമം ചുംബിപ്പുംനിലിൽത്തുറുമ്പത്താൽ.
26. മരച്ചുവരാവുകാറംതുലയുന്ന ചില്ല. തെരക്കു മന്ത്രത്തെ ധര
നിപ്പിക്കുന്ന.

മയഭൂല്യാവനീടിഹാ!
മയവുന്നവിരഹാത്തെരങ്ങിയോ.

27. അളിവൻ്റെനഹാ! ലഭിച്ചിടാ-
ഞതാളിനിലപ്പെട്ട വിയക്കളിങ്ജ,
നളിനാനന, ലോലവേണിയായ്
വിളികോറബുതടിതല്ലിനിട്ടം.
28. തുളസിഭളമേചകാംഗി ശീ-
തളവുംാവന്മരിനിത്രവും;
ഭളിച്ചുപ്പലതാഡ്രുപ്പക്ഷയായ്
വിളയാട്ടനവിളിച്ചത്തിണം.
29. കളവേണബവിളിച്ചനർത്തിമ-
ഇഞ്ഞിനുപാകണികാടിനിത്രവും;
ഉളവാതൊരയ്യസ്സിരിക്കും-
സളമായിഞ്ഞിഹരവന്നപോകയാം.
30. സക്കഥാളിദയംവരത്തുമെൻ-
മക്കൈക്കണ്ണപുണാന്നനിത്രവും;
അകതാർക്കളിരാന്നവരുന്നാരി-
പ്പുകലെല്ലുംപരമിതാപരമെൻക്കയാം.
31. അളിവൻ്റെതനിന്നനിലമാ -
മൊളിയും, ചൊന്തനിരവുംപകർമ്മവാൻ

27 നളിനാനന=താമരയാക്കന ദുഃഖത്വാട്ട ശ്രദ്ധിയവർ (താമരാവപാല
ശ്രദ്ധവാട്ടുന്നടക്കത്തിയവലേണം. 28. ഭളിച്ചുപ്പലതാഡ്രുപ്പക്ഷ=ഭളിങ്ങളും, പ്പ
പ്പുങ്ങളും, ലതകളും, ചേന്ന പുക്കൾക്കുടുക്ക ശ്രദ്ധിയവർ. 29. റിക്കമംഗ
ളം=മാഡ്രസ്സും. 31. നിലമാളി=നീലനിറം, (നൽകിക്കാൻവിഡ്യാ, പ്രി
താംവാദാന്ത്ര്യമെന്നും ഭാവം.)

ഒവളിവാമൊരുസന്ധ്യപോക്കങ്ങൾ
തെളിവററിന്നിഹമുക്കമൊള്ളുന്നവർ.

32. കരക്കമ്പിളിയിൽചീലപ്പുംഴി-
നടവെണ്ണപട്ടിച്ചാട്ടക്കിടത്തിയും,
ചെറുപെതലലേയാമനിച്ചുരാ-
വര്ത്തിക്കംപൊരുതിപ്പുടാതയായ്.
33. നിമിഷാഞ്ചലുമാരുവേള്ളവേ
തിമിരപ്പുന്നതവിട്ടുകാണാവാൻ;
ക്ഷമിമാതെ“ഹരേ! മുകുട്!”യെ-
നാമിതാരോദനമിഞ്ചുചെയ്യുയാം.
34. ഉരുളുമിസുമേരുവാക്കമെ-
തിരുപ്പാദപ്പൂട്ടികിട്ടികായ്യാൽ,
ക്രമണ്ണത്രിപോലുമേ, കിട-
നായള്ളന്തുഹരിവാസന്ത്രമിയിൽ!
35. മമഹ്രംക്രമലംവടിത്തുനി-
സ്ത്രുമണംചെയ്യായള്ളംഗപ്പോതമേ!
മമവത്സ! മുകുട്! നിന്റുള്ളോ-
ഗമവേണ്ണല്ലപനികേരംപ്പുതുണ്ടിത്താൻ.
36. ഉരുക്കനിതുമാനസംപൊരു-
ക്രയതാജ്ഞതീവിരമംജനാഞ്ഞ!

31. മുകമൊള്ളുന്നയായ്=ക്ലൂസിക്കവാങ്ങലായി. 32. തുണ്ണുതുഡിവക്കു
പലക്ഷണങ്ങൾ എന്ന ധന്വന്തി. 34. ഹരിവാസസ്ത്രമി=ഗോക്കലം. 35. നി
ധന്തുമണംചെയ്യായാതുചെയ്യ. 36. തുണ്ണാഗമംവശ്യപനി=തുണ്ണപ്രമാഡ
വേണ്ണനാഞ്ഞ തുണ്ണമായ നിന്റുവരവിനെക്കറിക്കന്ന വേണ്ണനാഗമനാം-അര
മവാ-മംഗളകരമായ വേണ്ണാച്ചാരണമകന്ന വേണ്ണനാഗമനാം.

കരണാകര! തൊൻജപിക്കമീ-

തിരനാമലപനികേരംപുതിപ്പുയോ?

37. മമവത്സ! വത്ര! വത്ര! തവ-

ആമമെല്ലാംമതി, നിഞ്ഞകിക്കളി,

സമയംകൂദയോപ്പതുപ്പി! വി-

രുചമേൽക്കു! മമചന്ദന! മയി.

38. ഏവംസഗത്യഗദ്ധരപ്പുകരണത്തുതീവര

ഓവാപകന്നാരരിമാതിനാക്കണ്ടത്തു,

ആവത്സല്ലാഞ്ചേനൈഴംനിജവത്സനനക്ക-
ണാവത്സലയ്ക്കുമിഴിയുള്ളിലമന്നിരിക്കാം.

39. അത്മാധിവപ്രസൂപോഴിത്രൂരമേയപ്പത്ര-

പ്രേമാർത്ഥത്തിൽമുഴകിപ്പുരമാതമഭവാധം

രോമാഖൈക്കണ്ണകിതനല്ലവനങ്ങളിപ്പ്;

സീമാതിനപ്രമദഭവാപ്പുത്യരംപോഴിപ്പ്.

40. മാതാവേ! മുകിയവള്ളനാമധുരയിൽ

•ക്രീഡിപ്പുതേക്കാരംജഗ-

ആതാവായ്‌പലഹിലവെപ്പുത വേ-

ചേതല്ലിലായ്‌കാണ്റതൊൻ;

ശ്രോതമാവിലപനിക്കുടക്കതിരക്കവാൻ

വിണ്ണംനമന്നുാര,മെ-

നേതാണംചിലതോതിമാറിഗ്രഹവൽ-

ഭക്തൻമഹാനല്ലവൻ.

5. കേരളവിലാസം.

(നദോന്ത.)

സപ്രക്ഷീരാലിപ്പാം വെള്ളിക്കസവുകൾതുനിശ്ചയത്ത്
പച്ചക്കപ്പായവും മേഘത്തലാക്കട്ടമായ്,
സഹഗ്രിവരജ്ഞാം ഗൈരസ്സുകൾപൊക്കിസ്സുമുന്ന്
മഹാഗിരിനിണ്ടുനിന്ന് നോക്കുന്നതെങ്ങോ?
പ്രഭാതകാലത്താനീലമതിൽക്കെട്ടിന്മീതെ വാനിൽ
പ്രഭാകരൻ ചെവുട്ടിനെവിരിപ്പുവെങ്ങോ?
സഹ്യാദ്രിയിൽനിന്നുയൻ കാട്ടാനക്രൂരുജ്ജംപോലെ
സ്ഥിരമാണ്ടിരും മേഘങ്ങൾഗുണ്ണിപ്പുവെങ്ങോ?
പടിഞ്ഞാറുകിഴക്കുമിഞ്ഞെതിച്ചുരാൻ വാനിടത്തിൽ
പടിവാതിൽമഴവില്ലായ് തുറപ്പുവെങ്ങോ?
തങ്ങനിറംപൂജനിണ്ടനാഗജാലം മേഘകാവിൽ
അപക്രിയാനന്ദം പാതതുകളിപ്പുവെങ്ങോ?
കാലങ്ങതൊരുമാരുംബാസം മേഘവഹ്നിയാർക്കിക്കൽ
മംലിന്റുനിക്കവാൻ ഭ്രമികളിപ്പുവെങ്ങോ?
പലപച്ചസ്സുസ്യങ്ങളാം കോടിവരുമുഖാക്കാലം
സുച്ചമായുട്ടക്കുന്ന പതിവുനമ്മേഞ്ഞോ?
എന്നും, മാലേയമിത്രാദിവിവുവസ്തുപരിമല്ലോ
ബാലാനിലൻ വാരിപ്പു തിച്ചരിപ്പുവെങ്ങോ?
പരദേശമായ പാണ്യചോളിക്കിൽബുമിഛാഗം
പരനുണ്ടുകും തണ്ടപ്പിക്കും നടികാവേർബ�

നാഗജാലം=പാണ്യിന്കുട്ടം. (മിന്നൽച്ചിഞ്ഞ എന്ന വൃംഘ്രം) “മേഘകാവി” കൊണ്ട് കേരളത്തിൽ പ്രത്യുക്കം കാണുന്ന നാഗങ്ങൾക്ക് സൂചിപ്പിക്കും. അങ്കാവിയാനം=സന്തോഷപൂം.

അന്തന്നേ ഫംട്ടിൽ സപ്പുച്ചുള്ളകാക്കരജ്ജംനന്തകി-
യന്ത്രം ഹിന്ദിനിയായ് നിത്യം ചരിപ്പുത്തെങ്ങാ?
വെള്ളിമുത്തുവിളയുന്ന പടിഞ്ഞാരക്കെൽ; വീചി-
ത്തളിപ്പുജ്ജാജിക്കാൽ നിത്യമച്ചിപ്പുത്തെങ്ങാ?
ആവലയത്തിക്കൽ സർവ്വിധോചകാരമായ് വോജി
ദേവലോകത്തിലുാ സുധാകലംനന്തകാൻ;
'പരസ്യമായ' 'പത്രാ' വലി വാതിൽപ്പിടിച്ചാട്ടംകെര-
നിതിങ്ങിക്കോമല്ലമായ് ഭവിച്ചുതെങ്ങാ?
മലയ്മാഴിയും മണ്ണചുറവുംകാത്താകാഞ്ചി മാ-
മലയാളനാടേ! ഭേദി! മമമാതാവേ!
മഴക്കാരൻമുനിയുടെ മഹിതമാംതപ്പള്ളിന്റെ
മഴക്കാലക്ഷ്യങ്ങൾവേൻ പവിത്രരവേ!
ജയിക്കജൈനകി! നിത്യം ജയിക്കജൈനകി! നിത്യം
ജയിക്കനീ സർവ്വസ്വത്സമുഖ്യയായി!

—•—•—

6. നരേന്ദ്രൻ ശ്രദ്ധപരീക്ഷ.

I

ക്ഷീണോഗ്രഹത്തിക്കാൽ ശ്രീരാമത്തുള്ളിശീഷ്യ-
ഗിക്ഷണംചെയ്തുകൊണ്ട് വസിപ്പുനിരാകലം.
തകന്നുവീഴാറായ് നാലുവള്ളാത്തമന്തിന്-
തരകെട്ടലിന്നുപണി പുതുതായ് തുടങ്ങയാം.

സുധാകലം = അരുളുക്കം. പത്രാവലി = ഇവള്ളിട്ടം (പരസ്യപത്രമെന്നം)
മഴക്കാരൻമുനി = പരമ്പരാമമരക്കി. ശിക്ഷഗിക്ഷണം = ശിക്ഷാഭ്രംസനം

കരിക്കൽക്കെട്ടപ്പമായ് കരളിന്നറ്റും
കനത്തനാസാഗിഷ്യവർദ്ധത്രപ്പലവഴി,
കനിഞ്ഞഗംഗ, വാവിമാസ്ത്രമായ് തങ്ക്കേജ്ഞത്തിന്-
കരയിലട്ടപ്പിപ്പു കഴിപ്പിച്ചലകളാൽ.

ഇട്ടനിൽക്കവാനേരെ നാലിനംനാലുവിയം
കേട്ടതട്ടാത്ത ശിഷ്യവർദ്ധത്രയുണ്ടായായൻ;
ശോകമോഹങ്ങൾ തട്ടിച്ചിതറിപ്പോകാവിയം.
പാകത്രിൽസ്വയം ശക്തിമത്താക്കിവരികയാം.
നാലിലുമന്ത്രാശ്രമ മെത്രയുമരക്കണം.

പാലിന്നുമാംസമാനം വെണ്ണെയനാത്രപോലെ.
അതകയാലഭിവ്യമാം സന്ത്രാസത്തിനായത്രു-
ദേക്കമാംശക്കിചേപ്പും ഭഗവാൻശ്രമിക്കയാം.
അന്തരീക്ഷത്തിലാക്കി മുന്നത്തൊയികാണ്ണാൻ
പൊതിനിനിൽക്കേണ്ട മദ്ദിവ്യാശ്രമത്തിനമീതെ
വിളങ്ങംപൊന്താഴിക്കക്കംഭായ് വെപ്പുംകാനി-
കിലായംനരേദ്രാന കണ്ണഭാരതുലിക്കയാം.
വേട്ടാളിന്പട്ടവിനെ വേട്ടാളിനാക്കണവിയം
ശ്രേഷ്ഠാംഗ്രാഡശിഷ്യ ശിക്ഷണമാണക്കാലം.
പ്രതിക്കതീതമാം വസ്തുവെശിഷ്യമാക്കാ-
പ്രതിമാസ്ത്രമായ് താൻ കാണിപ്പുംഗ്രാഡക്കണാർ.
അന്തരചിത്രക്കതിയാമയന്നാന്തതാൽഗിഷ്യ-
സ്പാന്തസ്പുചിയെ വലിച്ചീട്ടന്നരുങ്കക്കണാൻ,

ഓന്ത്രാശ്രമം=സന്ത്രാസം. നാലുവള്ളുന്തിലും ആശ്രമക്കെട്ടം എന്ന്
ധനി. പാൽ, തെങ്ങ്, മോർ, വെള്ള എന്നീ കുമ്ഭങ്ങൾ വെള്ളക്കണ്ണു
സ്ഥാനം. ഓത്രുഭേദമാം=എററവും വലിപ്പിച്ച്.

അങ്ങുതുശിവിലതനങ്ങില്ലെന്നാം, നല്ലാ-
രിക്കയാണെങ്കിൽ ചെറുചെപ്പിച്ചിത്തനംവരാം.
ഉരുതകാനതമിൽ എപ്പുവിധാസംഘഷ്ഠിക്കിൽ
തെരിച്ചുമരറാരേം പതിച്ചിത്തനംവരാം.
ഗവാനതുവിധി ശിശ്വരിൽവക്കിരി-
ചുക്കത്രംകൊണ്ടുരക്കി പാതവരതചെള്ളിടയാം.
നിജ്ഞുള്ളഭാംതന്നെൻ്റെ വാങ്ങ്‌മനദ്ദോഷാഖയു-
നിജ്ഞപ്പംപരിക്കിപ്പാൻ ശിശ്വക്കണ്ണവകാശം.
കാമിനികാബുന്നത്തിന്റെ തുാഗദർക്കമാതമ-
പ്രുമദനവിട്ടതെത്ത പ്രാരിക്കണാലക്ഷ്യംബാഡ്യം.
ചിമ്പടപരിക്കണകരു പലതുംചെള്ളിഖയു-
മക്കടമുഴുകിക്കാരൻ നരേന്ദ്രനടഭാതായ്.
“അണ്ണവിശ്രാസി, തീരയപരിജ്ഞതൻ, ശാന്തി-
ഗണ്യലേശവുമില്ലാതുകളും മിദ്രേഹമാണോ?
ഇന്ത്യാരസാക്ഷാത്കാരംതങ്ങളു, മതത്രൈ-
ലാദ്രസിക്കാമോ ചെററാരുതാസ്ത്രാദഭ്യിനാൽ.
ക്രൂന്നവേഗമതിനാപര്യവിനെ
തേടുകന്നല്ലതെന്നാ” നരേന്ദ്രൻിന്നുപിച്ചു,
എത്രയുഥസ്സില്ലാതുക്കിണ്ണശ്രദ്ധം വിട്ട
ചിത്രമാമുക്കുവിന്റെ തുണ്ണായനാതേചൊണ്ടവു.
ഗവാൺസമാധിപിലറിഞ്ഞെ നരേന്ദ്രാൻ്റെ
സ്വന്തമരണശ്വം താതുയുംമാറ്റുണ്ടാണ്.
“ചാഹാരിബാവയേപ്പായു” കണ്ണിട്ടുന്നല്ലിയവസ്തു

സംഖ്യം=സംഖ്യക്ക്. രക്കതിപാതം=രക്കതിയുടെ കയറാം. വാങ്ങ്‌മന
ഭവാഷ്ട=ഭാവിക്കുന്നയും മനസ്സിലായും പ്രചുരി.

സാവകാശീജൈത്തിച്ചുക്കേരിയുംയോ,”
എന്നൊവമാഡപസിപ്പിച്ചുകളീ നരേന്ദ്രനെ-
യന്മകാണാതെ പരിഞ്ചിച്ചുകൂടാരെ.

II

വീഴ്ദം,കടികളം,നാട്ടം,നഗരവും,
തോട്ടം,പുഴകളം,കാട്ടം,മലകളം,
ചാട്ടംമുഹാജരളം, വീരംഫലികളം,
ആട്ടംമയിൽകളം, പാട്ടംകയിൽകളം,
നാലുപാട്ടം കണ്ണകാണ്ണനടന്നവെ-
റാലപ്പുമെന്നതറിയാത്ത സാഹസി.
നിർവ്വതിക്കാസ്ത്രമായ ഹിന്ദാലയ-
പദ്ധതപ്രാന്തം പ്രവേശിച്ചുസ്ഥാപണം;
പ്രാക്തനംചാവനം ശാന്തമുചനിഷൽ-
സൂക്തനിഷ്ടങ്ങം പോഴിഞ്ഞത്രുഹകളെ.
മണാകിനിസദാ വാരിസേകങ്ങളാൽ
മനംകഴുകന പുണ്യാനുമഞ്ഞലെ,
ഇംഗ്രേസ്റ്റുമാമദൈപതവും, പരം
ശാശ്രൂതം ഭാരതപ്രാഥമാംബൈപതവും,
രണ്ടംചാരിക്കണ പവിത്രസ്ഥാപനങ്ങലെ
കണ്ണകം,നരേന്ദ്രൻ തൊഴിതുംപത്രക്കവെ.
പാവാരിബീംവതപറ്റുചെയ്യും പരി-
പാപനഗഹപരം പുക്കിതുസാക്കം.

പ്രാക്തനം=പുരാതനം, ഉപ.....സ്ത്രാം=വേദമന്ത്രപ്രവാഹം.

കരാച്ചിടയും, കൊഴുങ്ങവെണ്ടതാടിയും.
 നേരിയിൽപ്പുറിയ ഭൂമിലേപവും,
 യുാനസലിലം നിരത്തുപഴിയന-
 മാനസാത്തികയും വിടന്ന് പത്രമായും,
 നാസാരുലീനനയനമാം വക്രത്വും,
 ഭാസുരഖ്യമാം ചെവരു വിലാസവും,
 ഭ്രാസനത്തിലിരുന്നയൈച്ചീടുന
 അക്രാക്ഷമാല്ലു മനിത്തയരീംവും,
 യുാനാസനത്തിനരഹ്യം നല്ല-
 പീനായതങ്ങളാം ബാഹ്യഭാഗങ്ങളും,
 കണ്ണകണ്ണങ്ങളിൽക്കാരുന്നും-
 കോൺട്ടനമിച്ചുതൻ പാദാംബുജങ്ങളിൽ.
 തെട്ടിന്റുമായി, മഹാഷ്ഠിസസാന്നം
 പെട്ടെന്നവാബിച്ചു! “താങ്ങനീ ബാലക?”
 “ഗ്രീരാമതുജ്ഞന്റെരഹിഷ്യനാണേന്നാണ്
 സാരോപരഭേദത്തിനായിങ്ങുവന്നതാം”
 “അതുകൊ! ഗ്രീരാമതുജ്ഞന്റെരഹിഷ്യനോ-
 ഓരിഞ്ഞെമെന്തിന്നതന്നോപദേശമോ?
 അഴിയിൽവേരാൻ കതിച്ചുപായുംനീ
 പാഴിയുവോടു ദോച്ചിലെത്താൻ ശ്രമിക്കുന്നോ?
 അപ്പുങ്ങളജിനിയിക്കെണ്ണുക്കാതെ

യുാനസലിലം =യുാനമാക്കന്നവെള്ളി. മാനസം=മനസ്സ്. (മാനസസ്സ് എന്നുണ്ട്) നാസാ.....നഥം=(പത്രത്തിന്റെ ഒള്ളിക്കാനമാനീയമായ നാസികാരുങ്കിൽ ലഭിച്ചിരിക്കുന്ന ക്ഷേമക്ഷേമാട്ടുടക്കിയ. വക്ക് തും=ശ്വം പീനായതങ്ങൾ=തക്കിച്ചുനീണ്ടവ.

പിറ്റെണ്ടനാക്കുന്നോ, കമാരി നീടി
സിച്ചുല്ലംകാണുന്ന തങ്ക്കണിനുവും—
പിറ്റുള്ളയുന്നോക്കതി, നീഞ്ഞാലുക!
ആഴിയിൽച്ചപ്പുനെ കണ്ണപരിമു—
ചുംകാശച്ചപ്പുനെ നോക്കാതിരിക്കുന്നോ?
ആരുള്ളുവാക്കി വെപ്പുംനിന്നുള്ളനീ
മുരമിക്കണ്ണഹിമാലയം കേരിയോ?
കാമലേ! കാണുമിപ്പുംവാരിബാധയ്ക്ക്
രാമതൃഷ്ണുംതാൻതുരുത്തുവനിശ്ചയമെന്ന്”
എന്നപരവര്ത്തു മഹാപിറ്റുമയ്ക്കുരു
ചെന്നതാൻനിരുമായ് ഷുജിച്ചുപോകുന്ന—
തന്ത്രവിഗ്രഹ ഫൂയദപട്ടിട്ട—
ഞങ്ങുകാണിച്ചു പറഞ്ഞിതു വിഞ്ഞുമേ—
“ഉദിഷ്ടമീശ്ചപരംഭംനും നന്ദകവാ—
നീഡിപ്പുവിഗ്രഹം മെങ്ങമനീപ്പുംനും.
കാണുമില്ലുമാണ്യകോടിക്കൊരാന്ത്രയ—
മാണില്ലുമാധിനുമു ചെത്തുവിഗ്രഹം.
ഈദിപ്പുവിഗ്രഹം സ്ത്രീക്ക്ഷിണേശ്ചപരം—
ഈ, ദ്രുവിക്കുഞ്ഞു ചെങ്കുഞ്ഞാനുഗ്രഹം.
കരപ്പുനെക്കാളിം പ്രിയപ്പുട്ടോരുള്ളുനെ—
നീഡിപ്പുനെനുള്ളുരു രാമതൃഷ്ണുപ്രഥമം.
അതു മഹാന്തുംനേരു മകരിനാംസാലു!
നീ മടങ്കിച്ചുനു സേവിക്കുതാങ്ങുനെ”
പാവാരിബാധത്തിനു സാരോപദേശേം—

ദ്രോവരാസ്ത്രപോലെ കേട്ടുകൊരകൻ;
 സംശയംതീന്ന് വാദിച്ചുതന്ന് മാനസ-
 സംഗ്രഹിയിൽക്കണ്ണ വിശ്വാസം വിനോദമാക്കിനെ.
 വേഗംതിരിച്ചുപോയ് കാത്തിരിക്കം നിജ-
 ഭാഗയെയല്ലാതാവിനെക്കുണ്ടാ;
 പ്രമവിശ്രദ്ധാസങ്കതിപ്രസ്തുനജ്ഞാ-
 ലാമധർപ്പംപീംാച്ചുനം ചെയ്യുന്നയ്.

—:o:—

7. കാളിദാസൻ.

സഭയി“വബ്ദിംഡൻ! രാജൻ!”യെന്നാംചൊന്നാ-
 ചെണ്ണുതെതവിഭ്രതമമതം റഹിവെച്ചും,
 തയ്ക്കണംവിശ്രിയണ കുംഭക്രംഗ്രഥതന്നുസജ്ജാ-
 ത്രക്ഷരക്കാരന്നൊരു രാഖണംരാഭണാനായ്.
 സാജാത്രവെജാത്രത്രിൻ ഗന്ധകില്ലാത്തത്രുമൻ
 *ശ്രജാതജായുഞ്ഞിന്നു മാനഷാകാരപിണ്ണം;
 പനസക്കാവിലിങ്ങാട്ടിന തീററിന്തകാ-
 നനജാതാര,ക്കണാവിൻ കവരിയവണ്ണിച്ചവൻ,
 കൈവലമാട്ടിയൻ, ആട്ടിനേക്കാളിംതന്നു
 ജീവിതാപത്രതക്കാണ്ണാൻ ബുദ്ധികില്ലാത്തകീടൻ;
 പുത്രഷാന്തിപുണ്ണോരപ്പുച്ചോജൻ പ്രഭാ—

അപദാന്തം=അവബലം. *ശ്രമിയിൽ മനസ്സാക്കത്തിയിൽ പിന്ന അഞ്ചൻ
 നം. ജീവിതംപത്രം=പ്രാണാവായം.

നാഞ്ചാലുക്കാം തിൽ മേഖമണ്ഡലം പോലെ,
സുജീരാമോയരാജത്തി മഞ്ചന്തിൽ ശയികയാം
ചന്ദനക്കരിക്രൂട്ടിൽ ചാണക ക്രീഡപോലെ
അംഗ്രേഖമിത്രമാതം കൊണ്ടമായീരാജഗ-
ഭത്തവത്തിന്റെയും ചെവിക്കപുരതരിയായ്;
നവയൈദവനാന്ത്രം, സർവ്വസൗഖ്യവതി
ശ്രവനപ്രസിദ്ധം വിച്ഛീമണിസതി,
ചന്ദലാക്ഷിയാമൊരു രാജക്രൂക്കചെവന്നാ-
മഞ്ചത്തിലാനുകന്ന പതിവൈന്നാച്ചികയാം.
ക്ഷേത്രത്തിനാകം രത്നക്ഷണ്യലാഭ്യലക്ഷാരം-
ചാത്തിനമണിപീഠസ്ഥിതമാം ബിംബം പോലെ.
അംഗവാദപ്രാസാഢപ്രാസ യന്ത്രത്തയുള്ളടക്കി-
പ്രത്രതായ് നിന്മിച്ചും രഹ്യത്താൽപ്പാവപോലെ;
നീച്ചികാരകായ് കിടന്നറങ്കം പതിവൈപ്പുായ്
പർത്തത്തിനെ പഴുപ്പോലും, ഉച്ചികയാം.
സാമിത്യം, സർവ്വശാസ്ത്രവൈദിക്യം, സത്സപ്താവം
മാഹിത്യാപുണ്ണമനോഗാംഭീത്യം, രഹ്യങ്ങൾ.
ഇവണ്ണമവണ്ണമവണ്ണ ഒരം സുന്ദരക്കുമണ്ണരം
ആവാവണ്ണനിതൻ ചിത്രപ്പുകാവിത്തനിന്നം;
പരിച്ചപരിച്ചവ കാരണ്ണപ്പാംപുത്രട്ടിൽ
നിരച്ചനിരച്ചതി സുന്ദരമവണ്ണരാഞ്ഞം;
ഗ്രൂംഗാരക്കെന്നക്കണ്ണ തുള്ളിപ്പിലപ്പുണ്ണരം
ടിംഗണ്ണരംകാണാരുള്ള മംഗളപ്രസൂനങ്ഞം,

ശരക്കും ദിംപ്പാക്കളിതന്നാലോകപ്പുനിനീരിൽ
ശരുന്തുപ്പേരുമും മുക്കിയാരാധിച്ചന്നതരം;
കക്കണംകിലുങ്ങുന്ന തന്റെതലംകൊണ്ട്-
കക്കാമാധ്യരി കൂളിക്കൊക്കുകപിംഗലുങ്ങവേ,
ലള്ളിതംതക്കാക്കപ്പുറി പ്പുനിനീർക്കണ്ണങ്ങളാൽ
പുളികുംവങ്ങംവിധം തളിച്ചുതന്റെന്നതിൽ.

II

അമ്മദ്യടിതിഹിമജലക്കണം കൊണ്ടണാൻവൻ
അട്ടപോ,കാട്ടപോകെ,നെഴുനീററഹോ!
മഹിതമണി, കനകമയമഞ്ഞതിൽനിന്നുഹാ!
മുത്രവിസഖ്യനം ചെയ്യങ്ങിരിക്കയാണ്.
മഹിയിലവനിരവുപകലപ്പും പത്രുമായ
മേഘങ്ങളായ്‌സമുദ്രംപും കളിപ്പുവൻ.
അതിസുവദഹിമജലക്കണം മെന്തുഡേക്കവേ
അട്ടകപിരുത്രമൊഴിച്ചിതെന്നൊക്കുന്നാം.
കനകമണിശ്രീനമത്രമാടിന്തെഞ്ചതിലെ-
കാവലിന്ന് “തട്ടിന്നുറ”മാക്കിവെച്ചുവൻ;
ശ്രൂവിയുടയനിലയമതിൽ മുത്രംചൊരിഞ്ഞതി-
ശ്രൂഖിക്കുംനാക്കി വെച്ചുതാനുത്തരമോ?
അതുചൊഴിത്രമിതുവിധിഭവാം പിണ്ടുപിണ്ടു-
രപ്പുമാനേനൊക്കിനിന്നാമനസ്തിനി,
ചവലമിഴി,നിജഭരിതജാതകത്തിന്നഫലം

പിന്തിയും പിന്തിയും മാണകിപ്പിരക്കായു്:-

അത്രയെത്തുശയനമില്ലപോകണം വേഗമീ-

യല്ലരാത്രിക്കലംബവാടിക്കൈകം.

അവിടെയൊരുമണിഭേദ മണ്ണതിന്മുറരത്നം -

ഓരുവിളക്കൊന്നണ്ടു കാണാം ജപ്പിപ്പതായു്.

പരിചിനൊട്ട് മത്രവഴിറാടനാത്തുറന്നിട്ട്-

“പള്ളിയറ്”പുക്കവാതിലടക്കക്ക!

മടിക്കരത്യടിതിനടക്കാർക്ക്; പാവഞ്ഞല്ലാം

മാടിനമാടിനമാറ്റുയമസ്ഥലം.

ഹിതവചനമിത്രസപദിക്കെട്ടവൻ ചായവേ;

ഹാസപുംബവിണ്ണമോതിയസ്സാലുപിയാരം:-

വിടവിയലുമഴിനിര, നിരനോരുക്കാവിലിന്.

വാതിലടച്ചുവാൻചെന്നിരിക്കവേ;

പുറവിലതിപ്പയ്യതരുംഡാരക്കിലുംവന്ന

“പാശിനാതാരകത്രെ”നു ചോദിക്കിലോ;

പറയുതുമരച്ചി പുറത്തെഴുതാരാറാത്തൻറ-

പേരുപരണതാലുടൻ “ഭാസനനോാതുക!

“ശരീ! ശരീ! കിത്രക്കിയതുപോലെതാൻചെയ്യുവേൻ

ശൈക്കില്ലുന്നരച്ചുടിയങ്ങാജയൻ,

അതുംഗ്രൂഡവക്തിരിവു, മിരവുപകർമ്മാറവു-

മാപത്രുസന്ധ്യത്രമന്നുള്ളബോധവും,

മുഴുനിശയിലതിതിമിര നില്ക്കിൽചൗട്ടന

മുഖക്കംചെറുമുദിക്കായു് വണ്ണനതോ.

III

പതച്ചുകുരിക്കംതിരകളെത്തളി-
 ക്കടിച്ചുനീനിയക്കട്ടത്ര സാഹസി,
 നിഞ്ഞാസമ്മദ്ദന്തിന്നന്ത്വധിനിനോറം
 വിശാലമാംമണിത്തുയ്യത്തായ് ശ്രോഡിക്കു,
 കദംബവാടിയിൽ കടന്നമുറരെത്ത—
 അപീപമാസ്ത്രമായ് ഗമിച്ചതയ്ക്കു
 കതകടച്ചതിനകത്തിരുന്നു—
 ഓരുതക്കാർമ്മുണി ഗ്രഹയ്ക്കുപോലെ,
 സ്വർക്കമ്പാകത്താ ലറിയാതേജീവൻ
 സൗഖ്യംഭരിതൻ ജംരത്തിൽപ്പോലെ.
 അക്കമംഗലവാലനറിയാതെചാടി—
 സപകീയമാം വിശ്വാനിലയത്തിൽപ്പോലെ.
 അഴിപ്രാഗ്രത്തുടെ പുരത്തക്കാഴ്ചയിൽ
 മിഴിവെച്ചുകൊണ്ടുമിടക്കിടവാണു,
 അമന്നിതന്നന്തൻ മുഗ്രിയബുദ്ധിസു—
 കാരമിപ്പിച്ചുകൊണ്ടജ്ഞതിനകംവാണു.
 പുരഞ്ഞനിന്നതാ മഹാട്രഹാസങ്ങൾ
 വിറച്ചുപോംമട്ട ദൃഢിക്കുകരംക്കുന്ന!
 ഉലക്കണ്ണട്ടമാദജാരവും കേട്ടു
 കല്പജിഗില്ലവൻ കലാവലംപോലെ.
 പലനിറന്തിലും പടന്നകത്തിവി—
 ആപിച്ചുപന്തങ്ങളുടുത്ത കാണായി!

ക്രംഖകാനനം മുഴീവനംപുളാ-
ക്രംഖമങ്ങളുമെ ചോരിത്തുകാണായി!
ഇരിന്നുത്രാലത്തിൻ ത്യാനത്യാനാദം
പരംഭ്രാവഹ മട്ടത്രകേരംക്കായി!
സഹംചലിക്കുന ചവിട്ടികളിം
ചിവിവിന്റെബുദ്ധം ചെവിയടക്കായായ്!
കനത്തതേജസ്സാൽ മരവിച്ചുപുള്ളി-
യനക്കിടാതവൻ ഭ്രമിച്ചുനോക്കരേ;
അട്ടത്രാവനിതു പരിവാരങ്ങാടം
കട്ടത്താവമൊന്തോട്ട ഭയക്കരി!
അരയുട്ടുക്കിട മനഷ്യപാദങ്ങൾ
നിരത്തിക്കെട്ടിയ കലോരകോടീരം,
കൂറനിരമീതേ യക്കത്തറ്റാന്തിരം
കറിക്കുനകളുൾമതിലേവാബിംബം,
അലുനാരണ്ടുമംഗളജ്ഞങ്ങളു-
തരളത്തിക്കാതിലങ്ങാശങ്കണ്ണാഡം,
അങ്ങാബിംബം മുന്നബിച്ചുയങ്ങംമ-
ട്രിശമേരന്ന നയനക്കണ്ണാഡം,
കടയ്മാലകക്കിക്കെട്ടനിണംചോത്തി-
ക്കട്ടിച്ചുപണ്ണുചേന്നാരന്നുഹാമുഖം.
ചുട്ടനിണംവീഴിം മനഷ്യമന്നുക-
ചുടകോത്ത മാല്പുമണിഞ്ഞമാറിടം,

ആദിക്ക്രമം=രക്ഷാപുണ്യം. കൂളിൾമതിലേവാബിംബം=ചുട്ടുകുഡാ. അരയാബിംബം=സത്തിത്രവീംബം. മനഷ്യമന്നുകളുടെ=മനഷ്യമണ്ണുകളുടെ

സമസ്യാഹ്വയി; സമസ്യാഹ്വയം-
വഹിപ്പാരനിലാഹലോപമം ഗാത്രം.
അധികമാംസങ്ങം നിരത്തുചെന്നുള്ളി-
പതറിമിന്നന കന്നതവോൺചേല,
ഇതുവള്ളാമഴം ഭയക്കിചില്ലാണി
കതികാജാവാതിപ്പട്ടിക്കട്ടത്തെന്തി,
കടനുചാദിച്ച കയത്താ“രാണക-
ത്ര”ടനാഭാമുഖൻ പക്കച്ചവോൺചും,
“പുരത്താരാണാലുംപറയണ” “മെന്നാൽ
പറത്തുകാളിപ്പാ” ന“ക്രതാസൻണാൻ”.
“വന്നു! കാളിപ്പാസാ! മകനെ”യെന്നപ്പോ-
ളിയിപ്പാട്ടണായു സുവിസ്തയാവമം!
അലിഞ്ഞതാമഹതൻ വിളിക്കേട്ടബാലൻ-
നിലകിലപ്പുായു കരത്തുകൊണ്ടമ;
അഴിവിടവിലെക്കട്ടത്ര, ബാജ്ജുതാൽ
കഴുകിന്നുവസന്നോജം കാണിച്ചും.
“തന്റൊവൈ”നോരു മൊഴിക്കേരംകൈ, മധ്യ-
ത്യമിക്കാഞ്ഞാഡോരുകൊട്ടത്ര നാവിനെ.
ദ്രോകം: “വാഗ്നീക്രമി” ദിതിവാർംതതല-
കൊണ്ടനാവിന
വാതസല്പമാന്ത്രതിഹണ! മരത്തുകാളി!
വാഗംവെയ്യസ്സുപഠി തന്ത്രത്തെളിഞ്ഞുകണ്ട
വാഴ്ത്തിന്ത്രങ്ങികവിക്കേസരി “കാളിപ്പാസൻ”!

* “കാളിപ്പാസ്”ഒഫാക്കവിശ്വാസ .അതികവനം ചത്രാസ്സും കണ്ണാംപ്രാ

* “ഒന്നറയ്ക്കുവിഭേദമല്ലവോ തിവനാധിപത്യം-
സവാരികളുതരവാറ്റുമ്പറേ! ജയന്തി!
എതേക്കവിതപ്രകടപ്രകരാവണ്ണായ-
പുണ്ണംവസ്ത്രവിജഗജംനി! പ്രണാമം”!!

—————

8. *മാടായിക്കുന്ന്.

അരിയ“തിങ്ങവർക്കാം” കാവിൽമേഘനാഥലുംകൈ-
ചേരിയിടവെടുക്കണ്ണാനണ്ടു കോപത്രാനാട്ടിൽ.
ചെരിയപ്പുതുമരംവേർക്കാണ്ടു ‘മാടായി’യെന്നായ-
വരികിലുചിവനാക്കിം മോദമേകാൻമിട്ടക്കാൻ,
അടിമുതൽക്കുടിയോളം പുണ്ണിവൻപ്പല്ലോമം
മടിക്കിൽനന്നിന്നെകാവുക്കാവിലെ പുക്കമാക്കി;
വടിവിലെവാരരായാലാൽ പിന്നിൽവൻവാലുവേണ്ടി-
നടപിച്ചക്കിയിരിപ്പുന്നു “മാടാ”യുമീണ്ടു.
അരായിൽക്കിഡിഡിയശാഖിപ്പുചുവസ്തും, റീഫ്ലൈ
തരണിമഞ്ചകിരിടംപുണ്ടുകിക്കുംഷസ്സിൽ;
കരഞ്ഞമതിശാംകാർ “ധാത്രരാജ്ഞി”ക്കിപ്പോലും
വരഗതിബച്ചലുസ്പാമിപ്പോലെക്കിട്ടുന്ന

മാടായി” എന്നുംപഠം (മാട്-പത്രവെന്നതം...) 2. അപകംകുണ്ടുതപാ” സമർഭിക്കും. 3. നിബിഡം.....വസ്തും=ഇടതുന്ന പുക്കങ്ങൾ ചുവസ്തും. താണിമിയകിരിടം=ആര്ത്തിത്രനാക്കന്ന കിരിടം. ധാക്കുകൾ=കുറ അനുംബം. നുറവന്നാരെന്നും. *രാഭാരംഭത്തിലെക്കാഴ്ച.

4. നിലയിലതിവലിപ്പും പാരയാൽമെന്തുകളും
വിലതിവനികച്ചിച്ചു ലിപ്പിപ്പും നേരുപ്പും.
നലമാ“ടടി”പിടിച്ചാൽത്തീൻ, സന്മാനമന്നോ!
സ്വഭമിഹ, “റബീരക്ഷാന്തിമാനാർ മഹാജാർ.”
5. അതിമുഖതുണജാലപ്പുക്ക് മാർത്തിയനീത്രം,
ക്ഷിതിയരനിടയിൽക്കൈയെനിണ്ണു യോരോന്നതിത്രം
യുതിയൊടിയിനില്ലു പാന്മരസ്സുകരിപ്പാ-
“നതിമിയെയെതിരേപ്പാൻ സജ്ജനംസജ്ജനപ്പാം”
6. പുറവിലിവനിരിപ്പ് “ശ്രദ്ധകീചസ്പദാവം.”
കവി തുഹരികാണിപ്പുലും ദേഹം വിരാലം.
നിരയെനിബിധമായുംപായയെനിത്തി, പാര-
തരകളുമലർവല്ലിക്രൂദ്ധവും ക്രൂട്ടിനിക്കപ്പു.
7. നിത്രതിയെടടിവാരത്തികളുമേഷഗീന-
പ്രതി, മതിഭിരൂപിമേൽപരസ്സിൽക്കടക്കേ;
തക്കതിയിൽവികസിച്ചായുമ്പാഞ്ച നോക്കിനിക്കപ്പു
പ്രതിയുടെവിരാലം ശാന്തഗംഡീരഭാവം.
8. പനസമരിചവല്ലിക്രൂദ്ധവും, ചുതവും
സുനസപ്രശ്നലം തുഞ്ചനാതതഞ്ചും, കുവുഞ്ചും.
ജനസദനവുമിക്കനിശ്ച നല്ലങ്ങമേരി-
ഭിനസരിസുവാസം പുണ്ടക്കാണാടിട്ടന്തു.

4. അടക്കാടിവാരം (കാൽ ഏനം) 5. അതി.....പ്പുക് = മാർത്തിവമേരി
പച്ചപ്പുലുകളാകന പട്ട്. 6. ഉച്ച.....ഭാവംനീമുംനോന്നതാവസ
7. നിത്രതി=വെറപ്പ്. ഉണ്ണു.....പ്രതി = തുന്നുപില്ലാത്ത സപദാ
8. മരിചവല്ലിക്രൂദ്ധം മുക്ക് വഴിതേരോട്ടം. ചുതവും = താവിനേരാട്ടം. ഏ
സദനം = വിട്.

9. ഇരുവരമൊരുപോലെ നാളികേരങ്ങുംതിങ്കി-
ക്കരിക്കിയിരപോലെ കാന്തിപ്പുംവിളിങ്കി;
ഗിരിപരന്തുകിഴക്കുപ്പുള്ളിയിൽ പറവിയോടു-
പെരിയൊരു “ചഴിക്കാടിപ്പുള്ളി”ക്കുണ്ടാറി!
10. മഴുകിൽമലിന്തപ്പു നീക്കവാനക്കിങ്കി-
പ്പുഴനടവിലിരഞ്ജി തന്ത്രംമുഖജിക്കളിച്ചും,
അഴികൊടുന്നിജവിസ്തിപ്പിന്നുംവരുത്തേരു നന്ദി
നൃശ്വരായകളുംവാക്കി കുഡാക്കുവാനമന്നം.
11. സ്ഥാപനിവ,നതിലാവണ്ണുന കെട്ടിപ്പുരുമേറം-
തവവിന“ചഴിക്കാടിപ്പുഴപ്പുണ്ണി”നല്ലോ.
തവവരകളി,-വിട്ടന്തു കാന്തനാംപദ്ധമിമാര-
ക്കലി-“നവനില്ലതിനണ്ണെ ശീക്ഷാധികാരം”
12. അതിപ്രതിയോടുമെമനാകത്തിനെ‘കാന്തതോ’ത്തി-
ക്കിതിയരനരയാഹം കയ്യുതത്തിപ്പുതുക്കൈ;
പതിവിലകലെനില്ലോ പദ്ധമിമാംബോധിയോടായ്-
ആതിസുവഗ്രഹകഗ്രിരാത്രു നാഡിചേവാല്ലുന്നുനം!
13. ഇലയിയുടെകയററംനിത്തുവാ “നേഴി”യാദത്തം-
കലഗിരിപതിചെയ്തിട്ടുന മോരപ്പരമ്പരം;
-
10. നിജവിസ്തിപ്പിന്നുംവാം=ഡോസ്പതമായി വിശാലമായ അടക്കാം (അ
നെറം വലിയവസ്തുമന്നം) 11. അതിലാവണ്ണുന=അധികമായ സൗംഖ്യ
മുംകൊണ്ട്. (ഉപ്പ് റസമന്നം) കെട്ടടില്ലുംവളരി. (കടിലഭാവമന്നം)
തടവ്=തടസ്ഥം (ജൈലഭവനം) അവനില്ലത്തു=പച്ചതം (രാജാവവനം)
12. മെമനാകംസമുദ്രത്തു അംബയംപ്രാപിച്ച കമ ചുരാണ്ടപ്പുസിഡം. ആ
തി.....രാത്രം=കണ്ണാനാദകരമായ കിളിമൊഴികൊണ്ട്. 13. എഴി=എഴി
കല.

“വിലവെങ്കിയതെ”നീറുക്കുകവുള്ളതോ-
ലല്ലെ, തലകുലക്കീടുന്ന! മാടായും മീലും

14. കരിനിറമൊട്ടുണ്ടുക്കുക്കും തപ്പുകളും -
ഒരു രിയാലിയുട്ടി തുള്ളു മാറാതിനിൽക്കും;
പേരിനൊ“രഹിപ്പുരത്തുക്കുന്നു” തൊട്ടുള്ള നാനാ-
പരിസരഗരികൾക്കു പർപ്പംനാമനതു,
15. “സുരപതിയുടുവള്ളാലും തുമൽക്കാതു കുന്നിൻ-
നിരകളിനിയുള്ളുണ്ട്” നാളുള്ളപ്പുട്ടുകാണേണാണി
ത്രരായാട്ടമിഹമജീടുന്ന തീവണ്ണിയൈക്കു-
ണ്ണിരവുപകർവ്വിടാതികുന്ന നോക്കുന്നഹാലും!
16. തുള്ളവിലസിട്ടും സപ്പുനിയുള്ള പാറ-
ക്കളുമിവന്നശിരസ്സിൽ ഗംഗപോൽ തജ്ജിനിൽപ്പു,
വള്ള കളയിക്കും സം ഭ്രതിഭ്രഷ്ടപ്രമേഹം
വള്ളരഹ്രൂനോമഴുനികുന്ന സാക്ഷാൽ റിരീഡു.
17. തിരുമതിയിലജസ്രൂം വിരനായുള്ള “വേട-
ക്കയുമക്” രാതവാസം, “ദ്രുക്കാളി” വിലാസം;
നിഞ്ചവമാണി “ഹിജയാ” ലീഡ്യൂപ്പൻ, “സ്രീകിരാതൻ-
തിരുവടി” യുടുവേഷം ദൃഢമിക്കുന്നനിൽപ്പു!

പു ക്കം.....അതു=കാരാത്തുന്ന മാമെന്ന വ്യാഖ്യന്. അലുൾ=എറാ
വു. 14. നിൽക്കു; എറിപ്പുാപ്പുദാതുക്കുന്നു മുതലായ നാനാപരിസര
ഗരിക്കുമാണ്വാദപാട്ടുള്ള മാരണകു, കുന്ന കാലിക്ക്. 15. സുരപതി=ദാവ
സ്രൂം. വള്ളാലും=ബജ്ജംഡയപ്രമേഹം. 16. അടിക്കദംബ=പാധി. നു
ട്ട. തുകിത്തുകപ്പ=ചായചനിഞ്ചി റിപ്പു. (രക്ഷപ്പുസിദ്ധിയെന്നു.) നി
റിഡു=പർപ്പം തുള്ളുള്ളും (രിവനുനു.) 17. അജസ്രൂം ഏപ്പും-തിര
.....അട്ടാറിസ്തുലമായ വിജയമാകുന്ന അതുവാം സാധിപ്പിക്കുന്നവൻ.
(വിജയനും, അശ്വിനാനും-ക്രാഡി ചുമായ പാതുപതം കൊട്ടപ്പുവെന്നു.)

18. അഗതികളെന്തിരാനും കാത്തുരക്ഷിപ്പുതിനീ-
നാഗവരനിലിരിപ്പു നൽപുട്ടത്രബിശ്വഷം. വിഗതരിപുകദംബോപദ്രവം ഭേകാളി-
ഭഗവതിവിളയാട്ടിടന്നതിക്കനിലാല്ലോ.
19. കൊടിയ് “തിരവർക്കാടാം കാവു” മുലംപുഞ്ചി-
കൊടിമരമവനിതത്കാകെ നാട്ടിച്ചുകനു!
പട്ടപരമെഴുസ്ത്രം പൂജ്യാരം “സ്നേഹിതനു” -
രോച്ചമൊരുക്കരിനിനുകാണുവാൻഭാര്യായുമെ.
20. ഇനിതരസവയസ്യരുംലുകൊണ്ടും, ദോൺത-
നാനിതരസുലഭന്തീ കണ്ടുമെഡംപറദേശനു!
ഇനിയൊരുക്കരിച്ചൊല്ലും നിന്നിൽമേവുന്നസാക്ഷാത്ത്-
പനിമലമകരംദേവിപ്രത്വവും ശക്തിപോലെ.

—:o:—

18. വിഗ ഭവം=ഒന്തുവർത്തിക്കിനാളി പീഡയകരമാർ.
19. പ്രഞ്ചിക്കൊടിമരം=കീതതിന്ത്യം. 1. ശ്രീ: വി. ഉള്ളികുഞ്ഞൻനായർ
ഡി. എ. 2. പ്രത്തിചിത്രാവിഭാഗം ശ്രീ: ടി. വി. രധനപ്പകുമ്പ്
ഡി. എ., എൽ. ടി. എന്നിവരെംകുടി.) 20. ഇനി ഗ്രം=ര
സംവിടിപ്പിക്കുന്ന സ്നേഹിതനുകുടുംബം. അനി . ശ്രീ=ര
റാജുമില്ലാതെ ശോഭാസവത്ത്. പനി മുത്തം=ശ്രീ ഭേകാളി
എട സാങ്കതികചരിത്രം.

